

GIÊ-HÔ-VA DI-RÊ ¹

 Mời ngồi. Đây là một cơ hội tuyệt vời, để trở lại lần nữa tối nay. Và một ơn phước lớn đối với tôi, được đến và nói với anh chị em về Đức Chúa Jê-sus của chúng ta, Đấng mà tôi tin chắc rằng hầu hết anh chị em đều biết, hoặc tôi hy vọng anh em là thế, về sự tha thứ tội lỗi của mình và—và bởi con đường ân điển của Ngài, cho anh chị em. Và cầu xin Ngài truyền đạt cho anh chị em, tối nay, nhiều hơn về ân điển của Ngài. Khi chúng ta rời khỏi đây, xin cho chúng ta có thể nói, giống như những người đến từ Emma-út, “Lòng chúng ta há chẳng nóng nảy trong chúng ta, khi Ngài nói chuyện với chúng ta dọc đường.”

² Bây giờ, mỗi buổi sáng, tôi tin rằng họ có một—một—một—một người quan hệ công chúng như anh ấy. Ông Vayle ở đây đang có một—một bài học, loại trả lời những câu hỏi và nói chuyện về Kinh Thánh. Điều đó có ở đây trong tòa nhà này không? Ngay trong tòa nhà này, vào một buổi sáng. Và nếu ai đó được tự do, và một số mục sư truyền đạo, hay đại loại như vậy, muốn đến thăm, ồ, bất cứ ai cũng được chào đón. Và Anh Vayle là một giáo sư khá uyên thâm. Thật vậy, anh ấy có một nền giáo dục tốt.

³ Và do đó, tôi đã nói ngày nọ, tôi—tôi ước gì tôi đã có một nền học vấn. Tôi phải dùng những câu chuyện ngụ ngôn, giống như điều gì đó khác, để giải thích, anh em biết đấy. Tôi không có đủ học vấn để phân tích nó. Nhưng bằng cách nào đó, hay cách khác, Chúa giúp tôi có được nó.

⁴ Và vì vậy tôi nhớ, lần nọ có một—một người trong Kinh Thánh, tên ông là Giăng, và cha ông là một thầy tế lễ. Thông thường, họ đã làm theo những gì cha mình đã làm. Nhưng ông thật sự có một sứ điệp; ông được thông báo về Đấng Mê-si. Và bây giờ nếu ông đi xuống trường nơi cha ông đã học, họ nói, “Này, anh biết Anh thân yêu A gì đó không? Đó thật là Đấng Mê-si,” họ hầu như đã nói chuyện với ông về điều đó. Vì vậy, hãy xem, ông đã không đi học bất cứ trường lớp nào thuộc loại đó.

⁵ Ông đã đi vào đồng vắng, nơi ông đã học biết về Đức Chúa

Trời. Anh em có để ý những sứ điệp của ông ấy, gửi đi không? Ông không hề được học hành. Ông đi vào sa mạc lúc chín tuổi, đi ra ở tuổi ba mươi, rao giảng sáu tháng, và bị hành quyết. Bây giờ chúng ta thấy rằng ông đã sử dụng...Nói, giống như những người Pha-ri-si đi ra, và những người Sa-đu-sê, và ông nói, “Ồ, các ngươi là dòng dõi những con rắn!” Đó là những gì ông đã thấy trong đồng vắng; những con rắn, thứ gì đó dơ bẩn và nhậy nhựa, và lừa dối. Thấy không?

6 Bây giờ người nào đó có thể đã nói, “Ồ, ông là một người gây chuyện,” hay điều gì đó. Nhưng ông...

7 Nhưng, thấy đó, ông không biết dùng từ ngữ nào, vì vậy ông chỉ nói, “Hỡi dòng dõi con rắn,” đó là những gì ông đã thấy trong đồng vắng. Nói, “Ai đã cảnh báo người tránh khỏi cơn thịnh nộ hầu đến? Đừng bắt đầu nói, rằng ‘Chúng ta thuộc dòng dõi này và thuộc về dòng dõi kia,’ bởi vì Đức Chúa Trời có thể khiến những hòn đá này,” những gì ông đã thấy, “sanh ra con cháu cho Áp-ra-ham. Và cái rìu được đặt ở gốc cây.” Ông biết phải làm gì với một cây xấu. “Hễ cây nào sanh ra trái không tốt, thì bị đốn và quẳng vào lửa,” để đốt củi xấu.

8 Đấy, tất cả sứ điệp của ông là điều gì đó thuộc về tự nhiên, ông đã làm khuôn mẫu cho nó. Những người bình thường hiểu điều đó. Và rồi họ...Tôi nghĩ đôi khi có thể tốt hơn một chút để làm hơn tất cả những từ ngữ vĩ đại này mà mọi người học trong trường.

9 Bây giờ, chúng ta đã hơi trễ tối hôm qua, vì vậy chúng ta đang cố gắng để anh chị em ra về đúng giờ, tối nay, nếu chúng ta có thể. Và tôi tin rằng Chúa sẽ không để trời mưa quá to tối nay, trên mái tôn này, vì vậy chúng ta sẽ chỉ tin và—và cố gắng hầu việc Ngài, theo sự hiểu biết tốt nhất của chúng ta.

10 Bây giờ chúng ta hãy đứng lên khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời, khi chúng ta đọc bây giờ từ Sách Sáng thế ký. Và chúng ta đang bắt đầu ở chương thứ 22 và câu thứ 7, đọc hết câu thứ 14.

Và Y-sác bèn nói cùng Áp-ra-ham cha mình, và nói: Hỡi cha: và người đáp, Ta đây, con ơi. Và người thưa rằng,

Hãy xem lửa và củi: nhưng chiên con đâu có đặng làm của lễ thiêu?

Và Áp-ra-ham nói rằng, Con ơi, Chính Đức Chúa Trời sẽ sắm sẵn lấy chiên con đặng dùng làm của lễ thiêu: vậy cả hai cha con cứ đồng đi.

Và họ đã đến chốn mà Đức Chúa Trời đã phán dạy ông; và Áp-ra-ham đã xây một bàn thờ tại đó, và chất củi lên, và trói...con trai của chính mình, và đặt nó trên đống củi trên bàn thờ.

Và Áp-ra-ham bèn giơ tay ra, và lấy con dao đặng giết con trai mình.

Và thiên sứ của CHÚA từ trên trời kêu xuống, và phán rằng, Hỡi Áp-ra-ham, Áp-ra-ham: và người thưa rằng, Có tôi đây.

Và thiên sứ phán rằng, Đừng tra tay mình vào con trẻ, người cũng chớ đặt...trên nó: vì bây giờ Ta biết rằng người thật kính sợ Đức Chúa Trời, bởi cơ người đã tiếc... không tiếc của người...con trai duy nhất của người với Ta.

Và Áp-ra-ham nhượng mắt lên, và nhìn xem, và thấy đặng sau ông có một con chiên đực sừng bị mắc trong bụi cây: và Áp-ra-ham bèn đi và bắt con chiên đực đó, và dâng nó làm của lễ thiêu thay cho...con trai mình.

Và Áp-ra-ham đã gọi tên chỗ đó là Giê-hô-va Di-rê: bởi cơ ấy, có câu cho đến ngày nay, Trên núi của CHÚA nó sẽ được sắm sẵn.

¹¹ Chúng ta hãy cúi đầu một lát và dâng lời cầu nguyện.

¹² Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con được phán bảo bởi Lời này, là Đức Chúa Trời, rằng, “Đức tin đến bởi việc nghe, và nghe Lời của Đức Chúa Trời.” Và bây giờ, Cha ôi, chúng con cầu xin Ngài sẽ truyền đạt cho chúng con bối cảnh của bài đọc này, để chúng con có thể học hỏi như Kinh Thánh đã bảo với chúng con, rằng, “Tất cả những điều đó trong Cựu Ước là những tấm gương mà chúng ta nên thấy.” Đối với những người vâng theo sự kêu gọi của Đức Chúa Trời, thì được phước. Những

người từ chối nó, bị rửa sả. Vì vậy chúng con cầu nguyện, Cha ôi, để chúng con có sự hiểu biết, tối nay, bởi sự mặc khải. Cầu xin Đức Thánh Linh bày tỏ cho chúng con những điều liên quan đến chúng con trong thời đại này, tất cả đều được giấu kín trong sự mầu nhiệm vĩ đại này của Đức Chúa Trời mà đã có từ khi sáng thế. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Mời anh chị em ngồi.

¹³ Tôi muốn nói về đề tài, ý Chúa, từ ý tưởng về: *Giê-hô-va Di-rê*. Từ ngữ có nghĩa là “Đức Chúa Trời sẽ sẵn sàng cho chính Ngài một của lễ.”

¹⁴ Và chúng ta đang nói về Áp-ra-ham, và đây là lúc ông đang tìm kiếm một đứa con được hứa. Để hiểu được sự thật thực sự của điều này, chúng ta sẽ đi trở lại. Và điều này ở trong chương thứ 22. Chúng ta muốn xem lại; Tôi có một vài câu Kinh Thánh được viết ra ở đây, mà tôi muốn tham khảo, nếu có thể được. Và tôi muốn nói về chúng, và tôi muốn bắt đầu từ chương thứ 12. Chúng ta sẽ quay trở lại để tìm thấy nhân vật Áp-ra-ham này là ai, và bây giờ làm thế nào—làm thế nào mà Đức Chúa Trời đã chọn ông.

¹⁵ Chúng ta biết rằng lời hứa đã được ban cho Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông sau ông, và chỉ ở trong Áp-ra-ham chúng ta là những người thừa kế với ông với lời hứa. Bây giờ Áp-ra-ham đã có dòng dõi, và dòng dõi, dĩ nhiên, là, ông có nhiều dòng dõi, những dòng dõi, nhưng ông đã có một Dòng dõi mà lời hứa dành cho. Ông đã có Ích-ma-ên; và rồi sau khi Sa-ra chết, ông kết hôn với một người đàn bà khác và có bảy người con trai bên cạnh các con gái; và tất cả họ là dòng dõi của Áp-ra-ham, nhưng những... những dòng dõi của Áp-ra-ham, nhưng Dòng dõi ấy là người có lời hứa. Và Dòng dõi ấy, thật ra, là *đức tin* của Áp-ra-ham, mà ông đã có trong Lời đã hứa của Đức Chúa Trời.

¹⁶ Bây giờ Áp-ra-ham, chúng ta thấy, chúng ta...không xuất hiện cho đến khi chúng ta tìm thấy ông ở đây khoảng chương 12. Chương thứ 11 của Sáng thế ký, chúng ta thấy rằng cha ông đã xuống từ Ba-by-lôn. Và Áp-ra-ham chỉ là một người bình thường, giống như bạn hay tôi, hay bất cứ ai khác. Và đúng hơn là, ông đang nhận được những gì chúng ta nghĩ, một người đàn ông lớn

tuổi. Ông đã bảy mươi lăm tuổi. Ông đã kết hôn với người em cùng cha khác mẹ của mình. Tên bà ấy là Sarah. Và tên của ông lúc đó, dĩ nhiên, không phải là Áp-ra-ham, mà là Áp-ram. Và—và của bà là Sa-rai. Vì vậy chúng ta thấy rằng bà trẻ hơn ông mười tuổi, tức là bà đã sáu mươi lăm tuổi, và ông đã bảy mươi lăm tuổi.

17 Họ có lẽ, ông là một nông dân, sống trong thung lũng của người Si-nai ở đó, và sống một cuộc sống bình thường. Ông—ông có lẽ đã đi ra ngoài vào ban ngày, và kiếm thức ăn từ bụi cây, và hái những quả dâu, và đã sống loại đời sống đó. Chỉ là một người bình thường, không có gì đặc biệt về ông. Nhưng một ngày nọ, Đức Chúa Trời đã gọi ông. Đó là điều đã tạo nên sự khác biệt, khi Đức Chúa Trời kêu gọi.

18 Và đó là cách nó xảy ra với bất kỳ sự sống nào. Phải có Đức Chúa Trời. Nó không phải là những gì bạn làm; đó là những gì Đức Chúa Trời làm. Thấy không? Anh em nói, “Tôi đã tìm kiếm Đức Chúa Trời. Tôi đã tìm kiếm Đức Chúa Trời.” Anh em nhầm rồi. Không ai tìm kiếm Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời tìm kiếm con người. Hiểu không? Không phải các bạn đang tìm kiếm Đức Chúa Trời; đó là Đức Chúa Trời đang tìm kiếm các bạn.

19 Chúa Jêsus phán, “Các ngươi không chọn Ta, bèn là Ta đã chọn các ngươi.” Thấy không? Vì vậy anh em đã được chọn trước khi sáng thế, nếu không thì anh em đã không được chọn chút nào. Ngài chỉ đến để chuộc lại danh đó. Và tất cả những ai không có tên trong Sách Sự Sống của Chiên Con đó...trước khi sáng thế, là những người duy nhất sẽ ở đó, dù sao đi nữa. Thấy không? Anh em đã được chọn trong Ngài trước khi sáng thế. Khi Chiên Con được chọn, thì anh em đã được chọn với Ngài, trước khi sáng thế.

20 Và anh em, như tôi đã nói tối hôm qua, là một thuộc tính của sự suy nghĩ của Đức Chúa Trời. Đấy, đó là cách duy nhất bạn có thể là Đời đời, và hình thức duy nhất của Sự sống Đời đời. Chỉ có một hình thức của Sự sống Đời đời, và đó là Đức Chúa Trời. Vì vậy, chỉ thế thôi, Ngài là Đấng mà là Đời đời.

21 Bây giờ chúng ta thấy rằng Áp-ra-ham đã có chỗ đó. Và Đức Chúa Trời, trong Cựu Ước, đã vạch ra những hình bóng và những

cái bóng, để tỏ cho thấy những gì Ngài sẽ làm.

²² Bây giờ chúng ta thấy ở đây rằng Đức Chúa Trời đã phán với ông. Và điều vĩ đại, sau khi Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông... Sự kêu gọi mà Đức Chúa Trời đã ban cho là một sự kêu gọi siêu nhiên. Nhưng, tuy nhiên, điều đó không bao giờ làm cho Áp-ra-ham chao đảo, không có thời gian. Ông luôn biết đó là Đức Chúa Trời. Đó là một điều tuyệt vời. Khi...

²³ Những sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là siêu nhiên; không có gì tự nhiên. Đức Chúa Trời lấy sự siêu nhiên và làm việc đó trong tự nhiên, nhưng những sự kêu gọi của Đức Chúa Trời là siêu nhiên. Kinh Thánh nói, “Những sự ban cho và sự kêu gọi không có sự hối tiếc.” Đấy, nó được định trước bởi—bởi Đức Chúa Trời.

²⁴ Bây giờ chúng ta thấy rằng, trong điều này, Áp-ra-ham được kêu gọi, ông đã nghe tiếng của Đức Chúa Trời, và Ngài đã phán với ông điều gì đó mà hầu như hoàn toàn không thể được. Ông đã bảy mươi lăm tuổi, vợ ông đã sáu mươi lăm tuổi, điều đó khiến cho bà đã qua tuổi mãn kinh khoảng hai mươi năm, và đã sống với bà từ khi bà còn là một cô gái. Họ không có con. Và, tuy nhiên, nói với ông rằng họ sẽ có một đứa con, và qua đứa bé này cả thế giới, tất cả các quốc gia, sẽ được ban phước. Bây giờ đó là một điều lạ.

²⁵ “Và Áp-ra-ham,” Kinh Thánh nói trong Rô-ma chương 4, “chẳng lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời qua sự không tin, nhưng mạnh mẽ, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời.”

²⁶ Tôi có thể tưởng tượng, sau tháng đầu tiên... Dĩ nhiên, Sa-ra, như tôi đã nói, đã qua thời kỳ mãn kinh. Tháng đầu tiên, tôi có thể tưởng tượng Áp-ra-ham nói, “Sa-ra, em cảm thấy thế nào, em yêu?”

“Không có gì khác.”

²⁷ “Ồ, chúc tụng Chúa chúng ta sẽ có con, dù sao đi nữa. Chúng ta sẽ có nó. Đức Chúa Trời đã phán chúng ta là vậy.”

²⁸ Sa-ra, đan những đôi tất nhỏ bé, và sắm tả lót và kim băng, và mọi thứ; đã sẵn sàng, sẵn sàng cho điều đó, bởi vì bà biết bà sẽ có con. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Thấy không?

29 Năm đầu tiên trôi qua. “Em có cảm giác gì khác không, em yêu?”

“Không khác chút nào.”

30 “Ngợi khen Đức Chúa Trời! Nó sẽ là một phép lạ lớn hơn bây giờ so với lần đầu tiên. Đấy, đó là một năm sau đó. Sẽ có nó, dù sao đi nữa.” Tại sao? Đức Chúa Trời đã phán vậy. Điều đó không có gì bàn cãi. Đức Chúa Trời đã phán vậy. Chúng ta...Đức Chúa Trời đã phán vậy.

31 Mười năm trôi qua. “Em cảm thấy thế nào bây giờ, em yêu?” Ở đây bà đã bảy mươi lăm, còn ông thì tám mươi lăm.

32 Bây giờ anh chị em có thể tưởng tượng một ông và bà già như thế, ngày hôm nay, đi xuống bệnh viện, và nói, “Thưa bác sĩ, chúng tôi muốn chuẩn bị cho việc sinh con. Chúng tôi sẽ...”?

33 Đức Chúa Trời yêu cầu bạn tin một số điều lố bịch nhất, nhưng Ngài luôn làm thành nó. Đức Chúa Trời...Một người mà tin Đức Chúa Trời, hoàn toàn hành động điên rồ, với thế gian.

34 Anh em có thể tưởng tượng Môi-se, được đào tạo trong tất cả sự—sự khôn ngoan của người Ê-díp-tô, đứng đầu quân đội, các—các—các—các đội quân của Ai Cập. Và, tuy nhiên, ông đã mất bốn mươi năm để huấn luyện đến điều đó, và Đức Chúa Trời đã mất bốn mươi năm để lấy đi sự giáo dục đó ra khỏi ông, thực sự lấy những gì thế gian đưa vào trong ông. Bốn mươi năm nữa, Ngài đã lấy tất cả điều đã huấn luyện ông, tất cả sự giáo dục, thần học ra khỏi ông. Và Ngài đã gặp ông ở phía sau sa mạc, và ông đã biết nhiều hơn về Đức Chúa Trời, trong năm phút ở trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, hơn là ông đã học được trong bốn mươi năm qua sách vở. Đúng vậy.

35 Đức Chúa Trời không được biết bởi học vấn. Ngài được biết đến bởi đức tin. Và Đức Chúa Trời đã phán với ông trong sự siêu nhiên. Và đôi khi, thật là một điều nực cười, Đức Chúa Trời bắt chúng ta làm.

36 Anh em có thể tưởng tượng một ông già, tám mươi tuổi, đang chạy, một nhà tiên tri chạy trốn khỏi Đức Chúa Trời không? Và trong sự Hiện diện của Đức Chúa Trời năm phút: sáng hôm sau (Anh em có thể tưởng tượng ông không?), một ông già, râu xồm

xuống như thế này; cái đầu hói của ông sáng lên; một cây gậy cong queo trong tay ông; vợ ông đang ngồi trên lưng một con la, với một con lừa ở bên hông; trên đường đi xuống!

“Ông đang đi đâu, Môi-se?”

“Đi xuống xứ Ê-díp-tô, để tiếp quản.”

³⁷ Đấy, “tiếp quản,” một sự xâm lược của một người. Điều đó nghe có vẻ nực cười. Nhưng, sự việc của nó là, ông đã làm điều đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Điều đó không có gì tranh cãi.

³⁸ Khi Đức Chúa Trời phán vậy, chỉ có thể thôi. Đó là—chính là điều đó. Nếu Đức Chúa Trời đã hứa, hãy bám linh hồn anh em vào đó. Nếu anh em có thể tin điều đó, hãy bám vào...Nếu anh em không tin điều đó, hãy tránh xa nó; nó sẽ làm hại anh em. Nhưng nếu anh em tin điều đó, hãy ở lại sống với nó, nó sẽ đưa anh em đến chiến thắng, chắc chắn như thế.

³⁹ Bây giờ chúng ta thấy, rằng, “Áp-ra-ham đã không lưỡng lự về lời hứa của Đức Chúa Trời.” Và khi ông được một trăm tuổi, và bà đã chín mươi, tôi có thể nghe ông nói; hầu như không thể nói chuyện bấy giờ, ông đang trở nên quá già nua và yếu đuối, “Ồ, Sa-ra, em yêu quý, em cảm thấy thế nào?”

“Ồ, anh yêu quý, em cảm thấy không có gì khác.”

⁴⁰ “Ha-lê-lu-gia! Chúng ta—chúng ta sẽ có nó, dù sao đi nữa. Đức Chúa Trời đã phán vậy, chỉ có thể thôi. Đức Chúa Trời đã ban lời hứa.” Ông nói ông đã “hoàn toàn tin chắc rằng Đức Chúa Trời có thể làm thành điều Ngài đã hứa.”

⁴¹ Và bây giờ chúng ta tự xưng là Dòng dõi Áp-ra-ham, Dòng dõi Hoàng gia của ông (không phải dòng dõi Y-sác), Dòng dõi Hoàng gia của ông, Đấng Christ; và lưỡng lự với bất kỳ lời hứa nào, làm âm ĩ với nó và nói nó không phải vậy, và nghi ngờ nó trong tâm trí chúng ta? Tôi nghi ngờ chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham khi chúng ta có loại suy nghĩ đó trong chúng ta. Dòng dõi của Áp-ra-ham không có gì cả. Nó gọi những điều mà không có, như thể chúng đã có, bởi vì Đức Chúa Trời đã phán vậy. Ngài là Đấng Tạo Hóa. Ngài có thể làm cho nó như vậy. Ngài đã hứa điều đó, và điều đó giải quyết ổn thỏa. Đó là tất cả với nó. Khi Đức Chúa

Trời phán điều đó, điều đó giải quyết toàn bộ sự việc. Bây giờ, hãy nhớ, ông muốn nó...Ở đó không thể...Ông đã bảo...

42 Một điều khác Ngài đã bảo ông làm, để phân rẽ chính ông bây giờ khỏi đồng loại của ông và tất cả dân sự của ông.

43 Đức Chúa Trời, để có được một người nam hay một người nữ, trai hay gái, vâng lời Ngài, anh chị em phải tự phân rẽ khỏi mọi sự không tin, đúng thế, cho đến khi anh chị em hoàn toàn phân rẽ khỏi bất cứ điều gì trái ngược với Lời đó, và tin Nó. Anh em...Đức Chúa Trời kêu gọi sự phân rẽ hoàn toàn.

44 Thật là một sự khác biệt ngày nay trong các trường học của chúng ta mà đang gọi đi những mục sư truyền đạo. Họ chỉ đưa vào tài liệu với tất cả các loại sự không tin và những lý thuyết mà không còn dựa trên Kinh Thánh nữa hơn là một loại tín điều nào đó mà họ bịa đặt, và rồi gọi họ đi với điều cơ bản như thế. Không ngạc nhiên khi chúng ta đã áp ra một nhóm của Oswald và Jack Ruby, và vân vân, trên khắp đất nước. Chủ nghĩa cộng sản đang nuốt chửng đất nước, bởi vì chúng ta có những thần học viện và những thầy giảng trong lò ấp trứng thay vì được Đức Chúa Trời sai đến, được sanh lại, đầy dẫy Đức Thánh Linh, những con trai được sinh ra bằng Lửa của Đức Chúa Trời, con cái của Áp-ra-ham tin Lời Đức Chúa Trời là Lẽ thật dứt khoát và không có gì khác ngoài Lẽ thật, vững vàng, và có thể đứng đó dựa trên những lời hứa, đối mặt với bất cứ điều gì, và đối mặt với nó, mà nó là Lẽ thật. Đó là Lời Đức Chúa Trời. Được rồi.

45 Bây giờ Ngài phán, “Hãy ra khỏi vòng bà con của người, khỏi mọi người, mọi thứ của người, và đi theo Ta.”

46 Đức Chúa Trời đã không thay đổi đường lối của Ngài. Đức Chúa Trời là Đức Chúa Trời không thay đổi. Cách Đức Chúa Trời làm bất cứ điều gì, một lần, Ngài phải làm điều đó lần thứ hai. Hãy nhớ, khi anh em có thể thấy hành động của Đức Chúa Trời bất cứ lúc nào, nếu Ngài...Nếu—nếu một người bị hư mất, và Ngài đã cứu một người dựa trên bất kỳ quyết định nào đó mà Ngài đã đưa ra, Ngài phải luôn luôn ở lại với quyết định giống như vậy. Ngài không thể thay đổi nó. Thấy không? Ngài là vô hạn.

47 Chúng ta là hữu hạn. Tôi có thể biết ngày mai nhiều hơn tôi

biết ngày hôm nay. Anh em cũng có thể biết nhiều hơn năm tới so với năm nay. Anh em biết nhiều hơn năm nay so với năm ngoái, nhưng Đức Chúa Trời thì không.

48 Ngài là hoàn hảo, vô hạn. Mọi việc Ngài làm đều hoàn hảo. Ngài không thể đưa ra quyết định ngày hôm nay và đưa ra quyết định tốt hơn vào ngày mai. Quyết định đầu tiên của Ngài là hoàn hảo. Do đó, anh em có thể cứ bám linh hồn mình trên bất cứ điều gì Ngài phán, đó là Lẽ thật.

49 Đức Chúa Trời đã được kêu gọi vào một lần để đưa ra quyết định, cách để cứu một người như thế nào, và cách Ngài đã làm là dựa trên nền tảng của Huyết đổ ra của Đấng vô tội, trong vườn Ê-đen. Và con người đã cố gắng mọi thứ trên đời để cứu con người, nói cách khác; họ đã xây dựng những thành phố, họ đã xây dựng những ngọn tháp, họ đã có những tổ chức, những nền giáo dục, và mọi thứ khác, và toàn bộ sự việc là một sự thất bại hoàn toàn. Chỉ có một cách duy nhất mà Đức Chúa Trời từng cứu một người, đó là qua dòng Huyết của Đấng Vô Tội. Đó là cách duy nhất. Đó là quyết định đầu tiên của Đức Chúa Trời. Ngài vẫn giữ nguyên với nó.

50 Nếu Đức Chúa Trời đã từng chữa lành một người trên cơ sở Ngài đã chữa lành người đó, Ngài phải chữa lành cho người kế tiếp khi người ấy đến nơi đó. Nếu Ngài không làm, Ngài đã hành động sai khi Ngài hành động lần đầu tiên khi quyết định được đưa ra.

51 Nếu Ngài đã từng đưa ra quyết định nào, thì Ngài phải ở lại với điều đó. Nếu Ngài không làm thế, thì Ngài đã quyết định sai lầm. Thấy không? Và ai có thể nói Đức Chúa Trời đã quyết định sai? Thấy không? Chúng ta không thể nói điều đó. Vì vậy Đức Chúa Trời phải ở lại với quyết định của Ngài. Vậy khi Ngài làm điều đó, nó chính là điều đó.

52 Vì vậy Ngài phán, “Hãy phân rẽ chính ngươi ra khỏi tất cả những người thân thuộc của mình, mọi thứ, mọi sự vô tín đến từ Ba-by-lôn trên đó.”

53 Tổ chức vĩ đại đầu tiên trên thế giới là Ba-by-lôn, khi nó tổ chức tất cả các thành phố để tỏ lòng tôn kính cho một thành phố

này, rất hình bóng, tất cả những chủ nghĩa này và những điều mới được thấy ngày nay. Nếu anh em đã từng đọc *Hai Ba-by-lôn* của Hislop, và vân vân, và trở lại trong Sáng thế ký, anh em sẽ thấy Sáng thế ký là sự bắt đầu, hạt giống, anh em thấy tất cả những chủ thuyết này và các thứ, được đặt ngay trong đó.

54 Hãy xem, những người Pha-ri-si tự mãn đi xuống từ đó, từ người đàn bà đó với những gốc rễ tò mò và vân vân, đến ngay trong thời Chúa Jêsus. Những người Pha-ri-si không tin vào Thánh Linh hay điều gì khác, và họ đã cản trở Chúa Jêsus. Chúa Jêsus phán, “Hãy để mặc họ. Nếu người mù dẫn đường người mù, cả hai cùng rớt xuống hố. Hãy để...” Ngài tiếp tục rao giảng, và chữa lành người đau, và thực hiện những phép lạ, và thật giống như vậy. Điều đó không ngăn cản Ngài, bởi vì Ngài là Lời. Lời cứ tiếp diễn, bất kể điều gì xảy ra.

55 Vì vậy chúng ta thấy những điều đó cứ tiếp diễn, và cuối cùng chúng đến với sự nở hoa ở đây trong những ngày sau rốt. Như Giam-be và Gian-nét chống lại Môi-se, nó cũng sẽ xảy ra giống như vậy.

56 Bây giờ, sự phân rẽ hoàn toàn khỏi mọi sự không tin. Và, nên nhớ, tổ phụ Áp-ra-ham không bao giờ được phước hoàn toàn cho đến khi ông vâng theo chính xác những gì Đức Chúa Trời đã phán làm. Và chúng ta sẽ không bao giờ, không bao giờ, không bao giờ được ban phước, và có các phước lành, cho đến khi chúng ta vâng theo những gì Đức Chúa Trời đã phán làm.

57 Một điều khác tôi muốn anh em lưu ý ở đây trong chương 12, rằng giao ước hoàn toàn vô điều kiện. Nó không có bất kỳ điều kiện ràng buộc nào gắn liền với nó. “Ta có,” không phải “nếu người.” Không có nếu là điều đó. “Ta đã làm điều đó rồi.” Ngài ban cho Áp-ra-ham giao ước, vô điều kiện.

58 Và bây giờ hãy biết, trong giao ước A-đam, đó là, “Nếu các người không đặng đến cây này, thì Ta sẽ làm *như vậy như vậy*. Nhưng nếu người làm thế, thì Ta sẽ phải làm *như vậy-như vậy*.” Đây, điều đó có luật pháp gắn liền với nó.

59 Nhưng trong giao ước này, “Ta đã lập người làm cha của nhiều dân tộc rồi.” Và Ngài là...Tất cả đều vô điều kiện. Giao

ước hoàn toàn là ân điển, hoàn toàn là ân điển. Điều duy nhất họ phải làm để duy trì giao ước này là ở lại và ở trong xứ; và mọi ơn phước, đi cùng với giao ước, ở với họ. Điều duy nhất họ phải làm là ở lại trong vùng đất đó. Bây giờ chúng ta thấy, khi họ đi xuống xứ Ê-díp-tô, họ đã đánh mất ơn phước của họ, nhưng không phải giao ước của họ. Giao ước vẫn còn đó. Họ đã đánh mất ơn phước, nhưng không phải giao ước của họ, bởi vì giao ước của họ là ân điển, vô điều kiện.

⁶⁰ Và trong—trong Xuất Ê-díp-tô ký, chương thứ 19, Xu...Y-sơ-ra-ên đã làm một trong những điều hấp tấp nhất mà nó từng làm, là khi họ từ chối ân điển và chấp nhận luật pháp. Hãy xem những gì ân điển đã làm. Ân điển phải sẵn sẵn cho họ một đấng giải cứu, phải sẵn sẵn cho họ một tiên tri, với Trụ Lửa để chứng thực người bằng Lời được khẳng định, là con chiên hiến tế. Ân điển đã ban cho họ một sự phục hưng lớn. Ân điển đã mang họ qua, mở ra Biển Đỏ, mang họ qua đó. Đã ban cho họ những dấu kỳ và phép lạ, tất cả bởi ân điển. Nhưng họ muốn điều gì đó để họ có thể tự làm nên một số tên tuổi lớn.

⁶¹ Bây giờ, nếu đó không phải là những người ngày nay, nó cũng giống như vậy. Họ phải là, con người phải tự mình tham gia vào nó ở đâu đó. Và đó là nơi mà Y-sơ-ra-ên đã phạm sai lầm lớn của nó, khi họ chối bỏ ân điển và lấy luật pháp, thay vào đó. Và...Tuy nhiên, nhưng giao ước mà Ngài đã lập với họ vẫn là vô điều kiện. Ngày nay nó vẫn giống như vậy, chúng ta tìm thấy nó.

⁶² Áp-ra-ham, thế thì, sau khi ông có những điều kiện này được ban cho ông, ông bắt đầu cuộc hành trình của mình, tiếp tục. Bây giờ chúng ta thấy ông đã di chuyển ra ngoài.

⁶³ Và trong chương thứ 13, cuối cùng ông đã đi đến chỗ hoàn toàn vâng phục Đức Chúa Trời. Bây giờ chúng ta tìm thấy, trong chương 13, Lót đó...Trước tiên, ông đã đem cha mình, và ông già đó luôn luôn hầu như cản đường. Và ông ta đã cố gắng lôi kéo một đám người đi theo ông. Và khi anh em làm điều đó, đó là nơi anh em có nó. Đức Chúa Trời phán, “Hãy phân rẽ.”

⁶⁴ “Ồ, tôi sẽ nói với anh, họ không tin chính xác, nhưng...” Thế thì hãy tránh xa nó. Đó là điều duy nhất, cứ tránh xa nó.

65 Và rồi ông già, cuối cùng, sau khi ông, sau khi họ chôn ông, lúc đó, Lót đã trở nên một—một sợi tóc trong bánh quy, như có thể nói. Chúng ta thấy rằng ông bắt đầu lảm bảm. Và cả hai đều trở nên giàu có, và họ có nhiều thứ đi cùng. Và chúng ta thấy rằng Lót bắt đầu cãi cọ, những người chăn gia súc của ông chống lại những người chăn gia súc của Áp-ra-ham.

66 Và chúng ta thấy rằng Ngài đã không, Đức Chúa Trời đã không tìm thấy sự trung tín trọn vẹn trong...-aham, Áp-ra-ham, để vâng theo những gì Ngài đã bảo ông làm, để hoàn toàn phân rẽ chính ông ra khỏi tất cả những người thân thuộc của ông, khỏi tất cả bà con của ông, và để hầu việc Ngài.

67 Vì vậy chúng ta thấy rằng, Đức Chúa Trời phán với Áp-ra-ham ở đây, tại bàn thờ, và đã bảo ông phải làm gì. Cuối cùng, Lót, khi vấn đề đó đến giữa Áp-ra-ham và Lót; là con trai của Ha-ran em trai của ông, và họ...Đó là cháu trai của ông. Và cuối cùng nói, “Hãy...Bây giờ chúng ta là cốt nhục của nhau. Trong vòng chúng ta sẽ không có bất kỳ cuộc cãi cọ nào. Bây giờ cháu, nếu cháu đi về hướng đông, bác sẽ đi về hướng tây. Và nếu cháu đi về hướng tây, bác sẽ đi về hướng đông. Bây giờ cháu cứ tự phân rẽ, và chúng ta sẽ không...Có nhiều chỗ ở đây cho tất cả chúng ta. Và cháu cứ đi, cháu cứ lựa chọn.” Bây giờ đó là linh Cơ-đốc thật trong Áp-ra-ham, cho ngay cả kẻ thù sự lựa chọn. Và vì vậy ông đã để cho anh ta đi theo cách của mình.

68 Và Lót, giống như rất nhiều người ngày nay, đã nhìn thấy cơ hội. Nếu ông từng thoát khỏi sự nghiêm khắc đó, ờ, ông ta có thể tự kiếm được một ít đô-la, ông có thể là một người được nhiều người biết đến. Vì vậy ông nhìn xuống về phía Sô-đôm. Và đó là một vùng đất được tưới tiêu tốt, và thành phố lớn, và ngành công nghiệp muối tốt, và vân vân. Họ, họ đã có hàng xuất khẩu từ đó. Và—và rồi, hơn thế nữa, nó đầy thời gian vui thú, những người phụ nữ với tất cả sự tô vẽ Giê-sa-bên của họ và mọi thứ, thật là một thời gian tuyệt vời. Vợ ông hầu như cũng cảm thấy như vậy, bởi vì, chúng ta thấy, sau khi ông trở thành thị trưởng ở dưới đó bà hầu như—bà hầu như trở nên thích lối sống của loại người đó. Và đó là điều duy nhất chị em phải làm, là tham gia với việc gì đó. Thấy không?

69 Đức Chúa Trời muốn anh chị em phân rẽ chính mình, và—và đi thật xa khỏi những điều đó cho đến nỗi anh chúng em thậm chí không nhìn thấy chúng chút nào. Điều đó, anh chị em muốn thấy một điều, đó là Ngài và những gì Ngài đã hứa.

70 Nhưng Bà Lót, bà hầu như thích điều đó. Và, không nghi ngờ gì, bà ấy hầu như nói, “Anh yêu dấu, bây giờ em vừa mới đi xuống, và anh trông cách những người phụ nữ đang ăn mặc ở dưới đó, và nhìn những cô gái đó. Hãy nhìn các cô gái của chúng ta ăn mặc ra sao. Vậy anh không nghĩ rằng họ hiện đại hơn à?”Ồ, chao ôi! Nếu chúng ta không trở lại ngay với Sô-đôm khác, tôi không biết tại sao. Chúng ta tìm thấy ở đó.

71 Nhưng Áp-ra-ham đã sống với lời hứa. Rồi chúng ta thấy, khi nó tiếp tục, và sự...khi họ tự phân rẽ, và Lót. Và Áp-ra-ham đã nhận lấy những phần đất nghèo nàn hơn, cách nhỏ bé, ở lại nơi không có nhiều cỏ cho gia súc của ông ăn. Và, nhưng, ông đã sẵn sàng để nhận lấy con đường ấy, bởi vì Đức Chúa Trời đã đặt ông vào trong xứ đó, và đó là nơi ông muốn ở lại. Sẵn sàng để nhận lấy nó.

72 Bây giờ khi cuối cùng ông, đã hoàn toàn vâng lời Đức Chúa Trời, khi ông cuối cùng đã vâng lời Đức Chúa Trời đến mức trọn vẹn, để tự phân rẽ hoàn toàn, chính lúc đó Chúa đã hiện ra với ông lần nữa. Cho đến khi ông làm điều đó, Chúa tránh xa Áp-ra-ham. Nhưng khi ông hoàn toàn vâng lời, thì Lót...Đức Chúa Trời hiện ra với ông, Ngài phán “Hỡi Áp-ra-ham, hãy ngược mắt lên. Hãy nhìn về hướng đông, nhìn về hướng tây, nhìn về hướng bắc, nhìn về hướng nam, tất cả đều thuộc về ngươi.” A-men. Bây giờ, tôi thích điều đó.

73 Và, anh em biết đấy, đó là điều gì đó giống như khi tôi được cứu. Tôi đã luôn nghe về Đức Chúa Trời là một Đức Chúa Trời vĩ đại. Và, anh em biết đấy, khi tôi được cứu, tôi...Người nào đó nói, “Bây giờ tất cả những gì anh phải làm là gia nhập một giáo hội, và ghi tên anh vào danh sách giáo hội này ở đây tại nhà thờ Báp-tít. Đó là tất cả những gì anh phải làm.”

74 Nhưng, anh em biết đấy, một ngày kia tôi thấy rằng tôi là người thừa kế điều gì đó, mà tôi—tôi—tôi muốn nhìn qua nó và thấy những gì tôi đã có. Anh em biết đấy, tôi chỉ như vậy thôi.

Giống như một—một khu giải trí lớn, anh em làm chủ nó, và— và mọi thứ trong đó đều thuộc về anh em.

⁷⁵ Anh em—anh em không biết mình làm chủ điều gì cho đến khi anh em đọc suốt qua Kinh Thánh, để tìm ra những lời hứa. A-men. Chúng sẽ giữ anh em tránh xa khỏi họ nếu chúng có thể; nhưng chúng là của anh em. Mọi lời hứa đều dành cho Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông sau ông. A-men. Mọi lời hứa Thiêng liêng trong Lời thuộc về Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông, và anh em là người thừa kế nó. Một người thừa kế! Ô, chao ôi! Tôi thích nhìn xuyên suốt để thấy những gì tôi đã có. Nếu ai đó cho tôi điều gì đó, tôi muốn xem qua nó. Và tôi thích nhìn xuyên suốt Kinh Thánh và xem những gì thuộc về tôi. Mọi Dòng dõi Áp-ra-ham nên làm điều đó, khi anh em được sanh lại, đầy đầy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, và Đức Thánh Linh ở trên anh em, anh em là người thừa kế mọi lời hứa đó.

⁷⁶ Anh em biết đấy, nó giống như tôi đã nói, một trò chơi lớn, vì chúng ta đã chịu phép báp-têm vào trong trò chơi đó. Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta được báp-têm trong một Thân thể, và Thân thể đó là Đấng Christ, là Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham, và những người thừa kế mọi thứ trong đó. A-men. Mọi sự mà đã ở trong Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời đã đổ vào trong Đấng Christ; mọi sự mà đã ở trong Đấng Christ, Ngài đã đổ vào trong người tin. A-men. Đức Chúa Trời ở trên chúng ta, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta, và Đức Chúa Trời ở trong chúng ta! Mọi thứ, mọi lời hứa trong Sách, là của anh em nếu anh em có thể tin nó, nếu anh em có đủ đức tin để chấp nhận nó và tin nó.

⁷⁷ Anh em biết đấy, tôi nhìn quanh, nếu tôi thấy điều gì đó hơi quá cao, tự hỏi điều gì trong đó, tôi sẽ kiếm cho tôi một cái thang và giữ nó, và tiếp tục leo lên cho đến khi tôi lên đến nó. Đó là cách, một lời hứa trong Kinh Thánh, nếu bất cứ điều gì dường như nó hầu như bí ẩn đối với tôi, tôi cứ tiếp tục cầu nguyện cho đến khi tôi đạt được nó. Chỉ thế thôi. Đó là cách để làm điều đó. Hãy tiếp tục cầu nguyện, tiếp tục giữ vững, bám vào, tin tưởng, cho đến khi anh em...Anh em là người thừa kế nó, anh em có một lời hứa với nó, và anh em có quyền với nó, và, “Hãy cầu xin và các ngươi sẽ nhận lãnh, vì mọi sự đều có thể được cho những

kẻ tin.”

⁷⁸ Bây giờ chúng ta thấy rằng Áp-ra-ham đã đi qua xứ. Đức Chúa Trời đã bảo ông, nói, “Hãy đi qua xứ này, nhìn khắp nó. Mọi thứ ở đây đều thuộc về người. Mỗi chút của nó là tất cả của người. Tất cả đều thuộc về người.”

⁷⁹ Vậy thì chúng ta thấy rằng, điều đó trong chương 14 của Xuất Ê-díp-tô ký bây giờ hay...chương 14 của Sáng thế ký, xin lỗi. Trong chương 14 của Sáng thế ký, Áp-ra-ham và Lót đã bị phân rẽ, và Lót cuối cùng đã gặp rắc rối nào đó. Và anh em sẽ luôn làm vậy, khi anh em tự phân rẽ khỏi những người tin, anh em sẽ gặp rắc rối. Chúng ta thấy rằng các vua đã hội hiệp và họ gây chiến tranh. Và họ đi xuống và họ chiếm Sô-đôm, họ lấy Gô-mô-rơ, họ bắt lấy tất cả các vua của họ và các thung lũng, và mọi thứ, và đem Lót đi. Và chỉ một vài người đã trốn thoát vào trong núi.

⁸⁰ Và khi họ làm thế, người nào đó đã trốn thoát đến và người Hê-bơ-rơ nói với Áp-ra-ham, nói, rằng, “Sô-đôm đã sụp đổ, và Gô-mô-rơ, và họ đã bắt các vua của họ, và—và vân vân, và lấy đi tất cả mọi người, và thức ăn của họ và mọi thứ họ có. Và họ đã bắt Lót và vợ ông ấy, và các con gái của ông ta, tất cả những người đàn bà, và đã dẫn đi với nó.”

⁸¹ Bây giờ, Áp-ra-ham, hãy xem linh Cơ-đốc này đang đuổi theo anh em mình. Ngay cả điều đó, mặc dù, Lót đã sa ngã, trở lui, tuy nhiên Áp-ra-ham yêu thương ông. Ông cứ đuổi theo.

⁸² Cũng giống như Chúa Jê-sus, trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê. Tuy nhiên, họ đuổi Ngài ra khỏi hội thánh của họ. Và Ngài đã ở bên ngoài, đang gõ cửa, cố gắng vào lại bên trong. [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] Ước gì Ngài có thể khiến người nào đó mở một cánh cửa để Ngài có thể bước vào!

⁸³ Đó là linh của Áp-ra-ham, đấy, đang đuổi theo người anh em sa ngã, suy thoái của mình. Và ông đã đuổi theo, và ông đem theo ba trăm đầy tớ người của mình và trang bị vũ khí cho họ. Và ông đã gặp anh ta ở xứ Đan; đó là tận cùng của xứ Palestine ở đó. Và ông đã gặp anh ta ở đó, và chia quân của mình vào ban đêm, và

truy đuổi và đánh bại với các đội quân, và chiến thắng các vua, và tàn sát họ, và mang về tất cả những gì đã bị lấy đi.

84 Để ý, khi ông trở lại, thật là một bức tranh đẹp ở đây. Đó là lý do tôi chỉ muốn xem trước điều này một chút, vì vậy chúng ta có được...trước khi tôi đến với đề tài của tôi về *Giê-hô-va Di-rê*. Nếu anh em để ý Áp-ra-ham mang về tất cả những gì đã mất, người anh em ương ngạnh của ông và các con, khi ông mang họ trở về, các vị vua đi ra để gặp ông.

85 Và Mên-chi-xê-đéc đi ra, “Đó là Vua của Sa-lem, Vua của hòa bình, Vua của sự công bình, Vua Giê-ru-sa-lem; không cha, không mẹ, không có ngày bắt đầu, không có ngày qua đời.” Mên-chi-xê-đéc đã gặp ông trên sự giết...đến từ sự tàn sát của vua, cho Người mà tổ phụ Áp-ra-ham (Hê-bơ-rơ 7) đã gặp Người này và dâng một phần mười, một phần mười. Thật một Người vĩ đại này là gì mà phải làm vậy! Bạn nghĩ đó là ai? “Người không cha. Người không mẹ. Người đã không hề có ngày bắt đầu.” Và cho dù Ngài là Ai, Ngài vẫn là sự sống. “Ngài không bao giờ kết thúc. Vua Sa-lem, Vua hòa bình!” Ồ, Người vĩ đại này là Ai?

86 Và để ý chúng ta tìm thấy một hình bóng ở đây. Sau khi trận chiến kết thúc, sau khi người—người tin thật đã chiến đấu với kẻ thù, đã phá vỡ những đường lối và cố gắng bắt người anh em của mình, Dòng dõi thật của Áp-ra-ham mang trở lại người anh em ương ngạnh đó, Mên-chi-xê-đéc đi ra và phục vụ rượu và bánh, tiệc thánh, ban tiệc thánh sau khi trận chiến kết thúc, đã phục vụ tiệc thánh cho ông sau trận chiến.

87 Một hình bóng rất đẹp về khi trận chiến kết thúc, ở đây trên trái đất, những chiến thắng đã giành được. Chúa Jê-sus phán, “Họ sẽ ăn nó lần nữa trong Vương quốc của Cha,” sau khi kẻ ương ngạnh đã được mang trở lại. Thế thì điều đầu tiên chúng ta làm khi chúng ta đi vào, sau khi trận chiến kết thúc, là ngồi xuống bàn trong Nước Đức Chúa Trời. Và ở đó những người đã chiến đấu, và ngồi xuống và chiến thắng, sẽ được mặc lấy sự công bình của Đấng Christ, và rồi họ lại nhận lấy bánh và rượu, trong Vương quốc của Cha ở phía bên kia. Đây là một bức tranh chân thật, về việc Áp-ra-ham đi ra và đem Lót trở về.

⁸⁸ Vậy thì chúng ta thấy rằng, trong chương thứ 15, chúng ta tìm thấy điều gì đó rất nổi bật ở đây. Tôi—tôi hầu như thích điều này, rất rõ, thấy Áp-ra-ham là ai bây giờ, và Áp-ra-ham và Dòng dõi của ông theo sau ông. Chúng ta thấy ở đây, rằng sau khi Áp-ra-ham đã làm tất cả những điều vĩ đại này; tin Đức Chúa Trời, giữ lời hứa, tự phân rẽ, và tất cả đi theo con đường về—về việc thực hiện các điều răn của Chúa; chúng ta thấy rằng Đức Chúa Trời đã hiện ra với ông tại bàn thờ. Và Áp-ra-ham đã hỏi Ngài câu hỏi, ông nói, “Bây giờ, ai là người kế tự của tôi ngoài—ngoài Ê-li-ê-se này người Đa-mách? Và bây giờ Ngài đã hứa ban cho tôi một Dòng dõi. Và tôi—tôi muốn Ngài làm điều gì đó; Tôi muốn Ngài xác nhận lời hứa này với tôi.”

⁸⁹ Và Đức Chúa Trời phán rằng Ngài sẽ xác nhận điều đó với Áp-ra-ham, xác nhận giao ước mà Ngài đã lập giữa Ngài và Áp-ra-ham. Bây giờ Ngài sẽ ban cho ông một dấu hiệu rằng nó sẽ đúng. Điều đó, mặc dù ông đã già, bấy giờ ông khoảng tám mươi lăm, nhưng tuy nhiên Ngài sẽ chứng minh cho ông, bằng một dấu hiệu, rằng Ngài sẽ giữ giao ước đó.

⁹⁰ Ồ, tôi rất vui mừng rằng Đức Chúa Trời luôn luôn ban cho chúng ta những dấu hiệu, bởi vì Ngài...Chúng ta nên biết, ngày hôm nay, rằng thời đại mà chúng ta đang sống, được cho là có một dấu hiệu trên trái đất vào lúc này. Chúng ta đang tìm kiếm dấu hiệu đó. Đức Chúa Trời không bao giờ làm điều gì mà trước tiên không ban cho dân sự một dấu hiệu và một lời cảnh báo. Và một dấu hiệu chân thật được theo sau bởi một tiếng nói, và tiếng nói đó luôn luôn là tiếng nói Kinh Thánh.

⁹¹ Bây giờ Ngài sẽ xác nhận giao ước với Áp-ra-ham, hay Áp-ram, tuy nhiên. Và Ngài phán, “Hãy lấy cho người một con bò cái tơ.” Bây giờ, hãy nhớ, có một con bê cái. “Và lấy một con dê cái ba tuổi. Mỗi con phải được ba tuổi.” Để ý, một con bò cái tơ ba tuổi, giống cái; một con dê ba tuổi, giống cái. “Và một con chiên đực,” giống đực. Mỗi con đều ba, ba tuổi, và có ba trong số họ. Ba; giống cái, hai con cái, và một con đực. Thấy không? Con chiên ba tuổi, của lễ tinh sạch, một con chiên...một con bò cái tơ, một con dê cái ba tuổi, và rồi một con chiên đực.

⁹² Nếu anh em để ý, mọi thứ ở đó làm thành một dấu hiệu. Và

bây giờ tôi không được cho là giảng giáo lý từ bực giảng ở đây, và tôi chắc chắn rằng điều đó khá gần gũi để anh em có thể hiểu được. Để ý. Và lấy hai, hai con chim. “Một con chim bồ câu và một con chim cu đất,” là cùng một họ, chim bồ câu và chim cu đất.

93 Bây giờ ông cắt con dê...con chiên làm hai. Ông đã chia con—con chiên đực và con dê cái, và những con khác. Ông đã chia chúng ra, cắt chúng ra làm hai, và đặt chúng xuống. Nhưng chim bồ câu, nó...và chim bồ câu, nó không phân chia. Đó là, dĩ nhiên, bất cứ ai đều biết Kinh Thánh, biết đó là sự chữa lành Thiêng liêng. Đấy, nó ở trong cả hai giao ước. Và vì vậy chúng ta tìm thấy, ông đã đặt chúng vào. Sự chữa lành luôn luôn là bởi đức tin vào Huyết đổ ra, luôn luôn. Và giao ước cũ đã có sự chữa lành Thiêng liêng, hưởng chi Giao ước Mới đã có nó? Thấy không? Nếu giao ước cũ đã sản sinh ra nó, còn giao ước Mới thì sao, khi, “Đó là một giao ước tốt hơn nhiều, nói về những điều tốt hơn, cao hơn, những điều vĩ đại hơn, những điều tốt hơn”? Giao ước Mới!

94 Bây giờ chúng ta tìm thấy trong điều này, rằng Áp-ra-ham, khi ông làm điều này, thì để ý điều gì đã xảy ra. Bây giờ ở đây là một điểm tuyệt vời, nổi bật. Tôi không muốn anh em bỏ—bỏ—bỏ lỡ nó. Sự xác nhận của giao ước, nói cách khác, đó là một lời hứa, rằng, “Ta đúng với những gì Ta làm hay những gì Ta nói Ta sẽ làm,” Đức Chúa Trời xác nhận điều đó với Áp-ra-ham.

95 Và ông đã lấy những cửa lễ đó và giết chúng, và đặt chúng đối nhau, với nhau, khi ông đặt chúng xuống; và quan sát những con chim bay ra khỏi chúng, để những con chim không đậu xuống trên miếng thịt tươi, cho đến khi mặt trời lặn, vào buổi tối. Và khi mặt trời lặn, hay lúc hoàng hôn, ở đây Ngài đã tỏ cho Áp-ra-ham những gì Ngài sẽ làm trong tương lai, điều gì sẽ xảy ra.

96 Để ý, Ngài đã phán với Áp-ra-ham: Điều đầu tiên ông thấy là một bóng tối kinh khiếp thực sự nhập vào ông. Đầu tiên, một giấc ngủ mê đã giáng xuống trên ông. Bây giờ, giấc ngủ đó tượng trưng cho sự chết đối với tất cả nhân loại. Mọi người phải chết; sự chết cho tất cả nhân loại. Giấc ngủ đó đến trên ông; và trước khi điều đó xảy ra một—một—một bóng tối thực sự kinh khiếp; và rồi đi vào lò lửa; và rồi một Ánh sáng nhỏ đang cháy đi giữa

giao ước, đi giữa những cửa lễ, phân chia nó. Bây giờ điều đó có nghĩa là gì? Nó có nghĩa là mỗi con người phải chết; và thực sự, sau đó, đáng phải đi xuống địa ngục; đúng vậy, trong bóng tối, sự tối tăm bên ngoài, bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời; nhưng Ánh Sáng đã đến, và đi vào giữa, phân chia những cửa lễ đó. Nếu anh em hiểu, chúng ta...Giao ước đó!

⁹⁷ Giống như người Mỹ chúng ta, chúng ta lập giao ước như thế nào? Ô, điều đầu tiên chúng ta làm, chúng ta nói, chúng ta sẽ thực hiện loại thỏa thuận kinh doanh nào đó hay điều gì đó, chúng ta thường đi ra ngoài và ăn uống; và ngồi xuống, nói chuyện một lát, và rồi đưa ra những đề xuất của chúng ta; và rồi bắt tay nhau. Chúng ta nói, “Nhất trí nhé!” Đó là giao ước của chúng ta. Đó là lời hứa của chúng ta.

⁹⁸ Bây giờ, ở Nhật Bản, anh em biết họ lập giao ước như thế nào ở Nhật Bản không? Họ cũng ăn uống cái gì đó; rồi họ nhạt một ít muối, và họ ném muối vào nhau. Đó là sự xác nhận của giao ước.

⁹⁹ Chúng ta bắt tay, nói, “Nó được đóng ấn, anh bạn nhé. Tôi tin điều đó. Tôi sẽ giữ nó với anh. Đó là một lời hứa.”

¹⁰⁰ Trong tiếng Nhật, Nhật Bản, họ ném muối vào nhau. “Này anh bạn, nhất trí nhé. Đó là sự kết thúc của nó.” Đó là sự chấm dứt của mọi xung đột lúc đó. Họ, họ đã lập giao ước, xác nhận nó, bằng cách ném muối vào nhau.

¹⁰¹ Nhưng thời xưa...(Tôi có thể có một cách trong những cách này không?) [Anh Branham nhạt một mảnh giấy lên—Bt.] Thời xưa, đây là cách họ lập giao ước. Chúng ta đã ký một thỏa thuận, và chúng ta đã soạn thảo thỏa thuận và viết nó ra như *thế*. Và rồi chúng ta đã giết một con vật, một cửa lễ; đã phân chia nó, đặt nó ra giống như nó đã có trong thời của Áp-ra-ham ở đó. Và rồi chúng ta đứng giữa giao ước này, anh em và tôi, và chúng ta đã thề nguyện với Đức Chúa Trời. “Nếu chúng con không giữ giao ước này, xin cho chúng con chết giống như cửa lễ chết đó đã chết thay cho chúng con. Xin để huyết của sự hy sinh đó trả lời trên chúng con. Xin cho chúng con chết giống như sinh tế chết này, nếu chúng con không giữ giao ước.”

¹⁰² Rồi tất cả được viết ra, hay viết ra trên một mảnh giấy da như *thế*. Rồi nó bị xé làm đôi, như *thế*. [Anh Branham xé mảnh giấy ra làm hai—Bt.] Bây giờ anh em lấy một nửa, và tôi lấy một nửa. Và bây giờ, anh em thấy, anh em không thể sao chép điều đó chút nào, đặc biệt khi nó được viết trên da cừu. Đấy, anh em không thể sao chép nó chút nào. *Cái này* phải khớp chính xác với *cái kia*, để làm cho nó như vậy. Và rồi khi chúng ta đến với nhau, tôi đang mang một phần, anh đang mang phần khác. Và rồi khi chúng ta đến với nhau, và giao ước này được lập, và lời thề của chúng ta được trả, thì mảnh giấy của tôi phải khớp chính xác với mảnh giấy của anh, và do đó anh là người kết hợp với tôi trong giao ước.

¹⁰³ Những gì Đức Chúa Trời đang tỏ cho thấy Ngài đang làm, rằng Chính Đức Chúa Trời đang giáng xuống để trở nên xác thịt, và Ngài sẽ ở trong giao ước. Và Đức Chúa Trời đã lấy Đấng Christ, Thánh Linh; Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã lấy Đấng Christ, trên thập tự giá, và Ngài đã xé Ngài ra làm hai. Ngài xé linh hồn Ngài ra và đặt nó trên Cao, và lấy thân thể và đặt nó vào trong mồ mả. Và được nhắc thân thể lên, vào buổi sáng của sự phục sinh; và sai Thánh Linh ở trên Ngài trở lại, ở trên Hội thánh. Rằng, sự xác nhận giống như vậy trong những ngày sau rốt này, “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi,” nơi mà cùng giao ước đó sẽ phải có trong dân sự.

¹⁰⁴ Làm thế nào anh em sẽ hiểu được Nó thông qua học vấn? Làm thế nào anh em sẽ hiểu được Nó bất cứ cách nào bên cạnh một sự xác nhận về Chúa Jêsus Christ đang sống, đã sống lại mà đã được sống lại từ kẻ chết và ngồi trong Đấng Chủ Tế trên Cao, tối nay? Với cùng một Thánh Linh đã ở trên Ngài, là dựa trên Dòng dõi Thánh của Áp-ra-ham, trong những ngày sau rốt, xác nhận và chứng minh rằng Ngài hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi. A-men. Điều đó làm cho anh em cảm thấy sùng đạo, phải không? Nó đấy, trong giao ước chính xác, “Viết giao ước của Ta trên lòng họ.” Chúa Jêsus phán, “Những việc Ta làm các người cũng sẽ làm.”

¹⁰⁵ Khi chúng ta đi lên đây đến Sô-dôm, trong vài phút, hãy xem nó như thế nào, nó xảy ra như thế nào ở đó, chính xác như thế

nào lời hứa dành cho ngày sau rồi và những gì Ngài sẽ làm.

¹⁰⁶ Ngài đang xác nhận điều đó, tỏ cho thấy rằng Ngài...Ngài đã xé xác Chúa Jêsus ra, lấy Thánh Linh, cất lên thân thể bên tay hữu của ngài Đức Chúa Trời; và sai xuống phần khác, phần Ngài xé ra, Thánh Linh trên chúng ta, mà được gọi là Đức Thánh Linh. Và chính Sự Sống mà đã ở trong Đấng Christ thì ở trong anh em, điều đó cho thấy Ngài là Đấng Cứu Chuộc của anh em. Ngài đã nhận anh em làm con với Đức Chúa Trời, và bây giờ chúng ta là con trai và con gái của Đức Chúa Trời, với Thánh Linh của Đấng Christ. A-men.

¹⁰⁷ “Những công việc mà Ta làm các ngươi cũng sẽ làm. Các ngươi sẽ làm lớn hơn điều này, vì Ta đi về cùng Cha Ta.” A-men.

¹⁰⁸ Thánh Linh đã ở trong Ngài ở trên anh em, Sự sống Đời đời. Ngài là Đấng ban cho Sự sống Đời đời. Ngài là Đấng Cứu Chuộc, để mang lại những gì đã sa ngã, trong loài người, để mang trở lại với Đức Chúa Trời. Và Thánh Linh đã ở trong Đấng Christ thì ở trong anh em. Và nếu linh của một—của một Dillon ở trong tôi, tôi sẽ có súng. Nếu linh của một nghệ sĩ ở trong tôi, tôi sẽ vẽ những bức tranh. Nếu Thánh Linh của Đấng Christ ở trong anh em, anh em sẽ làm những công việc của Đấng Christ. A-men. Đúng vậy. Sự Sống mà đã ở trong Ngài thì ở trong anh em.

¹⁰⁹ Chuyển sự sống từ bất cứ điều gì sang một thứ khác. Nếu anh em có thể lấy sự sống của một—của một quả bí ngô và đặt nó vào trong một cây nho dưa hấu, nó sẽ sinh ra những quả bí ngô, chính xác. Anh em lấy sự sống ra khỏi cây đào, và đặt nó vào trong cây lê, nó sẽ sanh ra những quả đào, bởi vì sự sống ở trong cây cho bằng chứng về điều đó.

¹¹⁰ Và đó là cách Hạt giống Hoàng gia; qua Y-sác đến dòng dõi xác thịt, mà đã chối bỏ Nó. Trong thập tự giá, từ Êp-ra-im đến Ma-na-se, nó đã được chuyển giao, phước lành từ tay phải sang tay trái; hay tay trái thuộc về bên trái, người trẻ nhất đến người lớn tuổi nhất; qua đó đã xoay chuyển toàn bộ tình hình khỏi dòng dõi xác thịt của Y-sác, mà đã chối bỏ Đấng Christ, và giáo hội xác thịt ngày nay vẫn chối bỏ Ngài.

¹¹¹ Nhưng Dòng dõi Thánh, thuộc linh của Đức Chúa Trời mà

tin, Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham tin mọi Lời của Đức Chúa Trời, có một sự xác nhận về một Chúa Jêsus Christ đang sống, đã sống lại trong họ. A-men. A-men. Ô, chao ôi! Đấy, nó cũng giống như vậy, toàn bộ Hội thánh phải là mối quan hệ.

112 Khi nó được hình thành trong hạt giống tự nhiên, hãy xem, Y-sác và Ê-bê-ca là anh em họ đầu tiên, quan hệ huyết thống, cùng những người cha; đấy, những người cha là anh em, làm cho họ là anh em họ hàng, nàng dâu và chàng rể.

113 Và trong A-đam và Ê-va, tất cả là A-đam, để bắt đầu. Đức Chúa Trời đã lấy một cái xương sườn từ sườn ông và tạo nên một người nữ, và Ngài đã lấy linh nữ giới ra khỏi A-đam và đặt nó vào trong một người nữ.

114 Do đó khi một người nữ hành động nam tính, có một số... có một sự hư hỏng ở đâu đó. Và khi một người muốn trở thành một kẻ yếu đuối hèn nhất, thì có điều gì đó sai trật ở đâu đó. Đức Chúa Trời đã tạo nên một người nam và ăn mặc cho người như một người nam, và một người nữ giống như một người nữ. Ngài luôn giữ họ là cách đó. A-men. Khi anh em thấy họ làm điều gì khác, thì có điều gì đó sai trật. Nó bị hư hỏng. Và toàn bộ sự việc đã trở thành một đám người hư hỏng. Điều đó hoàn toàn đúng. Toàn bộ chủng tộc, toàn bộ thế hệ, đó là, “toàn bộ sự việc là một cốt lõi bị thối rữa,” như Kinh Thánh đã nói. Hầu như không có sự lành mạnh ở bất cứ đâu. Anh em biết đó là sự thật. Anh em hầu như không thể tìm thấy bất kỳ—bất kỳ người nào trong số họ... Nhưng đi ra ngoài đường phố, thật khó để tìm thấy một người đàn ông đích thực; toàn những kẻ nhu nhược như tôi đã từng thấy. Và phụ nữ, họ mặc quần tây, cắt tóc, tô son, hút thuốc, cố gắng trở thành một người đàn ông. Chị em muốn trở thành một người đàn ông để làm gì? Chị được cho là một quý bà.

115 Tôi thấy một tấm biển, nói, “Những chiếc bàn dành cho quý bà,” trong một quán rượu.

116 Tôi nói, “Anh không bao giờ có một khách hàng.” Một quý bà sẽ không đi đến một nơi như vậy. Không, thưa quý vị. Không, một phụ nữ sẽ không. Một người nữ có thể, nhưng mà không phải là một quý bà. Cô ấy sẽ không đi vào một nơi như vậy. Nhưng anh em thì ở đấy, đấy.

117 Đức Chúa Trời đã phân rẽ, cắt đứt. Đấy, Thân thể, Nàng Dâu của Đấng Christ, phải trở lại ngay với ban đầu. Bây giờ Ê-va đã...

118 Ê-va là gì? Nàng và A-đam giống nhau. Họ được gọi là A-đam. Họ là linh. Khi Ngài hình thành con người, lần đầu tiên, Ngài đã tạo nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài. Và Đức Chúa Trời là Thần Linh. “Theo hình ảnh của Đức Chúa Trời đã dựng nên người ấy, Ngài đã dựng nên người nam và người nữ.” Ngài đã...và rồi vẫn không có người nào canh tác đất. Rồi Đức Chúa Trời đã hình thành con người từ bụi đất và đặt linh kếp này vào trong người đó, và đó là A-đam đầu tiên.

119 Rồi khi Ngài phân rẽ Ê-va khỏi A-đam, Ê-va đã sa ngã bởi sự không tin Lời. Đúng vậy. Đó là chỗ hội thánh ngày nay đã thất bại, không tin Lời!

120 Nhưng trong trường hợp này, Dòng dõi Hoàng gia, được gọi, được định trước cho Sự sống Đời đời, Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham, họ tin Lời đó. Tôi không quan tâm điều gì đến hay đi, họ cười nhạo nhiều như thế nào, ai nói *điều này, điều kia*, hay *điều nọ*, họ được định trước cho Sự sống Đời đời. Và cô ấy đi thẳng trở lại. Nàng và Người Yêu của nàng, Đấng Christ, là một. Sự Sống, Thánh Linh ở trong Đấng Christ, thì ở trong Hội thánh. Đó là giao ước Đời đời của họ, ở đây. Thấy không? Đức Chúa Trời đã lấy Thánh Linh của Đấng Christ, xé nó ra, tại cửa lễ tại Đời Sọ; và nhận lấy Thánh Linh đó, nâng thân thể lên và đặt nó bên tay phải của Ngài của Đức Chúa Trời và Uy nghi trên Cao. Đó là, mọi thứ trên Thiên đàng đều do Ngài kiểm soát. Và rồi Thánh Linh ở trên Ngài, trở lại; cùng một Thánh Linh, không phải Thánh Linh khác, cùng một Thánh Linh đến trên Ngài, để xác nhận giao ước với Dòng dõi Hoàng gia.

121 Và trong những ngày sau rốt chúng ta được cho là thấy điều đó, theo lời Kinh Thánh. Và trước khi Nàng Dâu của Đấng Christ có thể được cất lên, phải có một chức vụ phù hợp với điều đó một cách chính xác. A-men. Tôi rất vui được nói, tối nay, rằng tôi biết đó là Lễ thật. A-men. Ăn khớp nhau, sự xác nhận giao ước!

122 Ngài đã xác nhận điều đó ở đó, tỏ cho ông thấy những gì Ngài sẽ làm, xác nhận giao ước. Bất cứ học giả Kinh Thánh nào cũng biết đó là nơi Ngài xác nhận giao ước với Áp-ra-ham. Ngài đang

làm gì? Cho thấy trong một hình bóng, những gì Ngài sẽ làm, với những của lễ này.

123 Và bây giờ đã muộn, và tôi sẽ không có thời gian để phân chia những của lễ này. Tôi sẽ có lẽ phải làm điều đó tối mai, nhưng, để ý, tỏ cho họ thấy những gì, những của lễ này có ý nghĩa gì. Nhưng, hãy xem, Ngài đã xác nhận điều đó, cho thấy rằng trong những ngày sau rồi...

124 Bây giờ bất cứ ai đã từng đọc lịch sử cổ đại, đều biết rằng đó là cách họ đã lập giao ước. Họ đã viết nó, rồi xé nó ra, và trao tay; một người lấy một mảnh, và người kia lấy mảnh khác. Họ phải trở lại, qua một của lễ, làm của lễ của họ. Đó là những gì Áp-ra-ham đã làm với...dưới Ghê-ra, và vân vân, nơi ông đã đi đến đó, nơi họ dâng bàn thờ...dâng của lễ của họ và làm những thỏa thuận của họ, và xé nó ra như thế. Và Đức Chúa Trời đã làm giống như vậy, cho thấy ở đó những gì Ngài sẽ làm với Á-...

125 Câu hỏi là, “Ở đâu là—đâu là Dòng dõi này Ngài đã hứa với tôi? Ở đâu? Làm thế nào tôi sẽ có nó? Người ta đang cười nhạo tôi, nói, ‘Áp-ra-ham, cha của các dân tộc, đã mười lăm năm. Bây giờ ông đã tám mươi lăm tuổi, hay—hay chín mươi. Ở đâu, ở đâu, ở đâu, tất cả con cái của ông ở đâu? Bây giờ ông có bao nhiêu đứa con, cha của các dân tộc?’” Đấy, đang làm trò cười về ông. Nhưng ông không bị dao động. Ông đã ở lại ngay với nó. Làm trò cười, nói, “Cha của các dân tộc, bây giờ chúng ta hãy xem, ông có bao nhiêu người con vào lúc này?” Đấy, muốn làm trò cười, bởi vì ông đang giữ những lời hứa của Đức Chúa Trời, tin rằng Ngài có thể giữ những gì Ngài đã hứa. Ngài—Ngài còn hơn thế nữa. Ngài...

126 Ngài có thể sẵn sẵn của lễ của Chính Ngài. Ngài là Giê-hô-va Di-rê. Ngài có thể sẵn sẵn và dọn đường cho những gì Ngài đã hứa. Và Ngài đã xác nhận giao ước với ông bằng cách tỏ cho ông thấy Ngài sẽ làm điều đó như thế nào, nhận lấy Đấng Christ và xé bỏ Sự sống khỏi Ngài, và ban nó xuống trong những ngày sau rồi trên...

127 Bây giờ chúng ta sẽ làm xong điều đó trong Kinh Thánh, tuần này, để chứng minh điều đó cho anh em, rằng giao ước này phải được xác nhận với Dòng dõi thánh của Áp-ra-ham, là những

người từ các dân Ngoại, không phải người Do Thái, “một dân ra từ các dân Ngoại, vì cơ Danh Ngài,” nhận lấy điều đó vì Danh Ngài. Hội thánh có Danh Ngài sẽ trở lại trong Ngài, bởi vì đó là Nàng là ai, Sự Sống của nàng.

¹²⁸ Hãy lắng nghe, khi vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi Đức Thánh Linh giáng xuống vào Ngày lễ Ngũ tuần, Sự Sống đã được ban cho Hội thánh. Và Hội thánh đó đã đi ra và sản sanh, họ đã viết đăng sau Hội thánh đó một Sách Công vụ, về những gì Nó đã làm, bởi vì đó là Đấng Christ ở trong các sứ đồ.

¹²⁹ Bây giờ Chúa Jêsus phán, trong Thánh Giảng 15, “Ta là Gốc Nho, các người là nhánh.” Bây giờ, Gốc Nho không sinh trái. Nhánh sanh ra trái. Nó được cung cấp năng lượng bởi Gốc Nho. Ồ, bây giờ, nếu nhánh đó, đầu tiên xuất hiện trên cây đó, đã tạo ra một Sách Công vụ; nếu điều đó từng nảy ra một nhánh khác, nó sẽ là Sự Sống giống như vậy.

¹³⁰ Cách đây vài tháng, tôi đang đứng với người bạn tốt của tôi, John Sharrit, ở trên Phoenix. Tôi sống ở Tucson, như anh em biết. Và vì vậy tôi đã đến Phoenix, Anh John Sharrit, một người anh em Cơ-đốc rất tốt. Và anh ấy thật, thật nghèo, và Chúa đã ban phước cho anh. Và—và khi tôi đến Phoenix lần đầu tiên, cách đây nhiều năm, anh ấy không có con. Và—và anh ấy muốn có con. Và—và họ, nghèo, làm việc trên đường phố, phá đổ bê tông, khoảng hai mươi lăm, ba mươi xu một giờ. Và anh ấy đi xuống đó, và anh tin mọi Lời của Sứ điệp. Và anh ấy nói, “Anh sẽ cầu nguyện cho tôi chứ?” Anh ấy có năm đứa con bây giờ.

¹³¹ Và điều đó, bên cạnh đó, anh dăng khoảng ba đến bốn triệu đô la mỗi năm vì cơ của Đấng Christ. Và điều đó đúng. Tôi đã ở với anh ấy ở đây, cách đây không lâu, nhìn bao quát trang trại trông bông của anh ấy. Anh ấy đã mua cả một vùng quê, có một ngàn năm trăm người Mê-xi-cô chăm sóc nó. Và là, cách đây mười lăm năm đã phá vỡ bê tông, chỉ được hai mươi lăm xu một giờ.

¹³² Anh ấy đưa tôi ra ngoài trong vườn cam quýt lớn của anh ấy. Và tôi đã nhìn thấy cây trồng kỳ cục nhất, ở đó, tôi từng thấy trong đời. Đó là một loại cây nào đó, nó có tất cả các loại trái cây trên đó. Và tôi nhìn, và nó có những quả cam, nó có những quả chanh, nó có những trái nho, nó có những quả quýt, có những

quả bưởi. Tôi nghĩ có khoảng chín loại trái cây khác nhau, hay mười loại trái cây. Và tôi nói, “Đó là loại cây gì?”

133 “Ồ,” anh ấy nói, “đó chỉ là một thử nghiệm nhỏ, Anh Branham à.”

134 Tôi nói, “Ồ, tôi hiểu rồi.” Và tôi nói, “Tất cả chúng đang sống trên một cây đó à?” Tôi nói, “Đầu tiên, nó là loại cây gì?”

135 Anh ấy nói, “Đó là một cây cam. Đó là một quả cam chiết.”

136 Và tôi nói, “Nó à?” Tôi nói, “Những trái khác này đang làm gì ở đó?”

Và anh ấy nói, “Chúng được ghép vào đó.”

137 Tôi nói, “Ồ, tôi hiểu rồi.” Tôi nói, “Tôi hiểu.” Tôi nói, “Bây giờ, bây giờ năm tới, mọi thứ sẽ trở lại thành trái cam, phải không?”

138 Nói, “Ồ, không.” Nói, “Không, quả chanh sẽ sanh ra quả chanh.” Anh ấy nói, “Trái...và trái bưởi sẽ sanh ra trái bưởi, và trái quýt sẽ sanh ra trái quýt.”

Tôi nói, “Ra từ một cây cam à?”

Anh ấy nói, “Vâng, thưa anh.”

Tôi nói, “Tôi không hiểu nó có thể làm điều đó thế nào.”

Nói, “Tất cả đều là trái cây họ cam quýt.”

Tôi nói, “Ồ, ngợi khen Chúa! Tôi hiểu điều gì đó.”

139 Nhìn xem!Ồ, thưa anh em, khi Đức Thánh Linh đến trong Cây Nho đó, và sanh ra từ Cây Nho với nhánh đầu tiên, và họ đã viết một Sách Công vụ đăng sau nó, nếu cây đó từng sanh ra một nhánh gốc khác, nó sẽ mọc lên giống như vậy. Đó sẽ là Chúa Jêsus Christ. Bây giờ chúng ta đã có Giám Lý, Trưởng Lão, Báp-tít, Lutheran, mọi thứ khác được ghép vào nó, sang ra trái cây giáo phái; nhưng nếu nó từng sanh ra một nhánh khác, nó sẽ là một Lời chân thật, đầy đầy Đấng Christ, lấy Đấng Christ làm trung tâm của Đức Chúa Trời.

140 Và, hãy nhớ, anh em nhớ sứ điệp *Cây Nàng Dâu*. Nhiều người trong các bạn có băng ghi âm. Làm thế nào người chồng đó sanh ra, và nó đã sanh ra loại trái sai trật, vì vậy ông chặt nó đi, chặt nó đi, tiếp tục chặt nó trở lại, chặt nó trở lại. Nhưng Giô-ên nói, “Những gì sâu keo để lại, sâu bướm đã ăn; những gì con sâu-...

con sâu bướm để lại, thứ gì khác đã ăn.” Chúng ta tìm thấy chúng là những con côn trùng giống nhau, chỉ ở một giai đoạn khác nhau. Và những gì người Lutheran để lại, người Giám Lý đã ăn; những gì Giám Lý để lại, Báp-tít đã ăn; những gì người Báp-tít để lại, những người Ngũ Tuần đã ăn. Toàn bộ sự việc bị chặt đi.

¹⁴¹ Nhưng Đức Chúa Trời phán, “Ta sẽ khôi phục, Chúa phán, mọi năm. Ta sẽ sai đến lại Hội thánh khác, trong những ngày sau rốt. Ta sẽ khôi phục lại Quyền năng nguyên thủy đó. Tôi... Vào lúc chiều tối, sẽ có Ánh Sáng.” Tận trong lòng của cây đó, cho dù có bao nhiêu nhánh bị cắt tĩa đi nữa, thì sẽ có Dòng dõi Hoàng gia của Áp-ra-ham! Ha-lê-lu-gia! Đức Chúa Trời đã hứa điều đó. Đức Chúa Trời sẽ làm điều đó. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó. “Ta sẽ khôi phục tất cả những năm mà các giáo phái đã ăn. Ta sẽ khôi phục tất cả các năm. Ta đã cắt tĩa điều đó, nhưng sẽ có một cây Nho nứt ra từ lòng của nó. Người đó sẽ giống như cây được trồng bên dòng nước, một người mà suy gẫm Lời Đức Chúa Trời, ngày và đêm,” không phải với một tín điều hay một giáo phái, “nhưng suy gẫm trong Lời, ngày và đêm. Người ấy sẽ giống như cây được trồng bên dòng nước; các nhánh sẽ không tàn héo. Người sẽ sanh ra bông trái của nó theo thì tiết.” Đức Chúa Trời đã hứa điều đó.

¹⁴² Đức Chúa Trời, xé ra, kéo ra, cắt rời, phân rẽ chính Ngài, phân chia chính Ngài. Ngài đã làm giống như vậy vào Ngày lễ Ngũ tuần, khi Đức Thánh Linh giáng xuống. Trụ Lửa đó giáng xuống, đi theo Y-sơ-ra-ên, tất cả chúng ta đều biết đó là Logos, đó là Đấng Christ. Và khi Nó giáng xuống, vào Ngày lễ Ngũ tuần, Nó đã làm gì? Nó tự phân chia Nó, và những lưỡi bằng Lửa đậu trên mỗi người trong họ. Đức Chúa Trời phân chia chính Ngài giữa dân sự. Ồ, thưa anh em, anh em có thể không bị phân chia, với cùng một Thánh Linh đã ở trong Đấng Christ.

¹⁴³ “Kẻ nào tin Ta, người ấy cũng sẽ làm những công việc Ta làm. Lớn hơn điều này, hay *nhều hơn* điều này,” bản dịch đúng “vì Ta đi về cùng Cha. Tuy nhiên, còn ít lâu và thế gian không thấy Ta nữa, tuy nhiên các người sẽ thấy Ta, vì Ta,” đại từ nhân xưng, “Ta sẽ ở cùng các người, ngay cả trong các người, cho đến cuối cùng, sự tận thế.” Ngài đã hứa làm điều đó. Dòng dõi Áp-ra-ham,

Ngài ở đây bây giờ. Ngài là...

144 Chúng ta ở đây, cách đây vài ngày, đang kỷ niệm sự sống lại của Ngài, rằng Đức Chúa Trời đã khiến Ngài sống lại. Chúng ta làm chứng điều đó. Chúng ta hát bài đó. Và Ngài có thể xuất hiện và làm điều gì đó mà Ngài đã làm, giống như Ngài đã làm trước khi Ngài sống lại, chúng ta gọi nó là, “một thầy bói, một quý, một Bê-ên-xê-bun,” đuổi nó ra khỏi giáo hội. Chúng ta làm điều đó để làm gì? Phải làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh, rằng, trong Thời đại Lao-đi-xê, Lời, là Đấng Christ, bị đặt ở bên ngoài, [Anh Branham gõ trên bục giảng—Bt.] gõ cửa, cố gắng có được sự hợp tác nào đó từ nơi nào đó, đi vào và bày tỏ chính Ngài.

145 Nhưng sẽ có một nhánh ra khỏi Đó, chắc chắn như bất cứ điều gì!

146 Tôi nói với Anh Sharrit, “Thế thì nó sẽ sanh ra loại nhánh gì vào năm tới? Nó sẽ là một quả cam? Nó sẽ là một quả chanh? Sẽ...”

147 “Vâng, nó sẽ là bản gốc,” anh ấy nói. “Khi nó sanh ra một nhánh của chính nó, nó sẽ là một quả cam, giống như lúc ban đầu.”

148 Và khi Dòng dõi thật, sống động của Áp-ra-ham xuất hiện, cùng một Thánh Linh đó đã ở trong Chúa Jêsus Christ sẽ sống giữa họ, mọi Lời sẽ được chấm câu bằng một tiếng “A-men.” Họ tin Nó. Không phải, “*Điều này* được hà hơi, và *Điều đó* không được hà hơi.” Họ tin toàn bộ Điều đó, bởi vì Đó là Lời của Đức Chúa Trời.

149 Anh chị em có tin Điều đó, tối nay, với cả tấm lòng không? Tôi tin điều đó.

150 Tôi đã giảng ở đây bây giờ cho đến khi nó có một thời gian dài. Chúng ta hãy cúi đầu chỉ một phút. Và tôi sẽ hoàn thành điều này vào tối mai. Tôi đã hứa tôi sẽ không giữ anh em lại trễ.

151 Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay cũng vậy, và vì...Đã xác nhận, nó đã giải quyết với Áp-ra-ham, khi bởi đức tin ông đã nhìn thấy nó, tiếp tục đi ngay, không lưỡng lự trong sự không tin. Ông không lưỡng lự. Bây giờ những gì về Dòng dõi Hoàng gia của Ngài, chúng ta là những người tuyên bố, những Cơ-đốc nhân

chúng ta của thời đại này, người mà tuyên bố hôn cùng chén mà Ngài đã uống từ đó, có cùng Thánh Linh của Ngài ở trong chúng ta, và để thấy Ngài chứng thực lời hứa của Ngài về sự hiện diện ở đây với chúng ta không?

¹⁵² Lời hứa, để làm cho nó ứng nghiệm, nó chưa bao giờ như vậy trong mọi thời đại. Chúng ta chưa bao giờ có nó trước đây. Hãy nghiên cứu lịch sử. Không bao giờ nó xuất hiện. Và Nó đã đi đâu, được cho là đi đến đâu trong những ngày sau rốt? Cho Hội thánh được chọn. Không phải đến Ba-by-lôn, không phải Sô-đôm; họ có một sứ giả ở dưới đó. Nhưng Đức Thánh Linh là Sứ giả cho Hội thánh được chọn, tối nay, Đức Chúa Trời ngự trong xác thịt con người, tỏ cho thấy chính Ngài, Đấng Phân Biệt, Lời mà phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng. “Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi.” Ngài là Giê-hô-va Di-rê. Ngài đã sắm sẵn Cửa Lễ của chúng ta rồi, và đang xác nhận giao ước của Ngài. Ngài đang giữ giao ước của Ngài, trong những ngày sau rốt, với dân sự.

¹⁵³ Thưa các bạn, chúng ta có thể nói chuyện ở đây suốt đêm. Những điều đã được nói, được nói có đủ rồi. Có những người ở đây bị đau; các bạn cần sự chữa lành. Tại sao anh em không tin Điều đó? Nếu tôi có thể chữa lành cho các bạn, tôi sẽ làm điều đó. Hãy cầu nguyện. Nếu tôi có thể chữa lành cho anh, tôi sẽ làm điều đó. Tôi không thể chữa lành cho các bạn. Tôi...Anh em để ý, tôi đang dâng buổi nhóm, một hay hai đêm đầu tiên, ở đây, để cầu nguyện cho người đau. Và điều đó không chỉ dành cho điều đó. Nếu có Hạt giống nào ở đây được định sẵn cho Sự sống, Đức Thánh Linh sẽ bắt lấy nó. Họ sẽ thấy điều đó. Họ sẽ biết điều đó. Bây giờ Ngài là...

¹⁵⁴ Bao nhiêu người ở đây sẽ giơ tay lên, trước Đức Chúa Trời, và nói, “Tôi tin điều đó với cả tấm lòng, rằng Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi; rằng Ngài đã sống lại từ kẻ chết, và Ngài đang sống giữa chúng ta tối nay, tỏ cho thấy chính Ngài ở giữa chúng ta, và tôi tin đó là của Đức Chúa Trời?” Mời các bạn giơ tay lên, và nói, “Tôi thật sự tin điều đó”?

¹⁵⁵ Bây giờ, lạy Cha Thiên thượng, họ ở trong tay Ngài. Họ là...

Họ đang tuyên bố rằng họ là Dòng dõi của Áp-ra-ham. Họ—họ muốn, họ—họ muốn có những ơn phước của Đức Chúa Trời. Và bây giờ con đã nói với họ, trong cách đơn giản, nhỏ bé này. Con đã bắt đầu với đề tài của mình, và đã không làm xong nó. Nhưng, lạ Cha, họ—họ thấy ở đây, trong sự xác nhận với Áp-ra-ham, rằng Ngài đã xác nhận lời hứa với ông, ban cho ông sự xác nhận. Bây giờ nếu—nếu Thánh Linh của Đấng Christ không ở trong chúng con, thì chúng con không là gì của Đấng Christ. Và bản tính của Đấng Christ không thể bị thay đổi.

¹⁵⁶ Và Ngài đã phán bảo chúng con, và hứa những điều này theo Kinh Thánh, ở nhiều nơi. Thậm chí Cựu Ước đã hứa điều đó, trong Ma-la-chi 4, rằng nó sẽ như thế nào trong những ngày sau rốt, “Sẽ khiến lòng con cái trở lại với Đức tin của các tổ phụ,” như các tổ phụ Ngũ Tuần, sự Dạy dỗ nguyên thủy của Kinh Thánh, Lời nguyên thủy, mà những gì Nó sẽ hoàn thành. Và sẽ có một dấu hiệu, và dấu hiệu này sẽ xác nhận, được xác nhận bởi Tiếng nói sẽ theo sau nó, rằng Ngài đang ở đây. Và chúng con tin Ngài.

¹⁵⁷ Bây giờ, Cha ôi, xin cho—xin cho Sa-tan đi ra. Chúng con—chúng con không tin rằng chúng con có quyền năng nào, Chúa ôi. Chúng con không tuyên bố có quyền lực. Chúng con tuyên bố có thẩm quyền.

¹⁵⁸ Chúng con nhận ra, người cảnh sát nhỏ bé trên đường phố, với chiếc mũ lưỡi trai nhỏ đang đội trên đầu, về những chiếc xe hơi lớn lướt qua những con đường rộng lớn, với vận tốc chín mươi dặm một giờ, với động cơ ba trăm mã lực, anh ta không có quyền năng để ngăn chặn một trong số chúng. Chúng sẽ nghiền nát anh ta ngay. Nhưng cứ để anh ta cho thấy huy hiệu đó, và nhắc tay lên, những cái phanh sẽ kêu lên và lốp xe sẽ kêu vo vo. Đó là thẩm quyền. Cả thành phố ở phía sau anh ta. Anh ta có thẩm quyền, không phải quyền lực. Anh ta có thể không nặng một trăm cân, nhưng anh ta có thẩm quyền.

¹⁵⁹ Và đó là cách nó xảy ra tối nay, Chúa ôi. Chúng con đến với Sa-tan, không phải với quyền lực, nhưng với thẩm quyền, tỏ cho thấy Huyết và sự xác nhận của giao ước. Hắn không có quyền giữ những người đau ốm này.

¹⁶⁰ Nhìn vào họ và thấy họ đổ mồ hôi ra, ở đây, Ôi Chúa, nếu có cách nào đó con có thể đem Sứ điệp đến cho họ! Nếu họ chỉ có thể nhìn thấy, Chúa ôi, chỉ nhận ra! Xin đánh thức họ dậy, Chúa ôi. Bây giờ một lần, tối nay, xin để họ thấy rằng Ngài là Đức Chúa Trời không hề thay đổi. Ngài đang xác nhận Lời Ngài. Ngài giữ Nó đúng như Ngài đã hứa. Trong những ngày sau rốt này, Ngài đã phán những điều này sẽ xảy ra, “Khi Con Người được bày tỏ,” rằng những điều này sẽ xảy ra. Xin nhậm lời, Chúa ôi, và xin cho họ thấy rằng đó là Ngài. Nhân Danh Chúa Jêsus, con cầu nguyện. A-men.

¹⁶¹ Bây giờ hãy tin, thưa các bạn. Các bạn thật là một cử tọa tốt đẹp. Tôi thật vượt quá thời gian của tôi, đây, và tôi—tôi không có ý làm điều đó. Tôi đã nói với họ rằng tôi...chúng ta sẽ ra ngoài đúng giờ, tối nay, nhưng tôi đã thất bại bởi vì tôi...Và tôi sẽ hoàn thành đề tài của tôi tối mai, có lẽ, ý Chúa.

¹⁶² Bây giờ chúng ta ở đây. Các bạn là dân sự. Tất cả chúng ta chỉ là con người. Chúng ta muốn sống. Mọi người đều muốn sống hết mình. Tôi tin rằng Đức Chúa Trời muốn chúng ta làm điều đó. Tôi—tôi tin điều đó. Vậy thì, không phải vì không có Nhũ hương ở Ga-la-át.

¹⁶³ Anh em biết đấy, có lần người ta đã nói, “Tại sao, tại sao vậy? Không—không có nhũ hương trong Ga-la-át sao?”

¹⁶⁴ “Không có nhà tiên tri nào ở đó sao?” Ê-sai đã nói, hay là, tôi muốn nói Ê-li đã nói. “Hãy đi hỏi người, ‘Có phải vì không có tiên tri nào trong Y-sơ-ra-ên chăng? Sao người đi đến với Êc-rôn, thần Ba-anh, ở trên đó? Tại sao, điều gì, người đi lên đó?’ Người là người Giu-đa, ‘Tại sao người đi lên đó?’”

¹⁶⁵ Nói, “Có phải bởi vì không có nhũ hương trong Ga-la-át, không có thầy thuốc ở đó chăng? Có không? Đó có phải là lý do không?”

¹⁶⁶ Đó có phải là lý do không? Không, thưa Ngài. Chúng ta đã có Nhũ hương. Đức Thánh Linh ở đây. Vâng, thưa quý vị. Lời hứa là của chúng ta. Bây giờ anh em phải tin điều đó. Anh...

¹⁶⁷ Đó là một ngày mà tâm trí của mọi người quá bị phân tán, họ không...Tôi cảm thấy tiếc cho họ. Họ không biết tin điều gì. Một

người nói *điều này*, và một người nói *điều kia*. “Và hãy để mọi lời của người ta là lời nói dối, và lời Ta là thật,” Chúa Đức Chúa Trời đã phán. Đúng vậy. Bây giờ Ngài không thể thay đổi bản tánh của Ngài.

168 Bây giờ, tôi tin tối hôm qua chúng ta đã bắt đầu một thể cầu nguyện (phải không?), và đã gọi lên khoảng hai mươi, hay gần như thế. Hả? Chúng ta hãy thay đổi thủ tục đó. Chúng ta không có thể cầu nguyện nào cả. Vâng, anh em cứ cầu nguyện. Anh em biết đấy, một thể cầu nguyện chỉ khiến anh em lên đây.

169 Nhưng tôi cảm thấy sự Hiện diện của Ngài, vì vậy tôi thật sự biết Ngài ở đây. Bao nhiêu người đã từng nhìn thấy bức tranh Thiên sứ đó của Chúa? Vậy xin giúp tôi, khi tôi gặp anh chị em tại sự Phán xét, Nó không cách xa nơi tôi đang đứng ở đây hai bước chân. Đúng vậy. Nó ở đây.

170 Bây giờ người nào đó không có thể cầu nguyện, hãy giơ tay lên, nói, “Tôi không có thể cầu nguyện, và tuy nhiên tôi đau ốm và nhu cầu.” Ồ, nó ở khắp mọi nơi. Được rồi.

171 Bây giờ tôi sẽ nói cho anh em biết. Thiên sứ đó đã làm gì ở trên đó lúc đó? Ngài đã quay lưng Ngài, đã quay lưng Ngài lại với Áp-ra-ham. Mà, tôi định làm, tối nay, và đã không làm điều đó. Và nơi mà Ngài đã phán, “Sẽ giống như vậy khi Chúa đến, như đã xảy ra tại Sô-dôm.” Chúng ta thấy, Ngài đã quay lưng Ngài về phía trái. Và Sa-ra đã cười thầm những gì Ngài đã nói, bởi vì Ngài đã phán với ông. Và bà không thể hiểu rằng, chỉ là một Người ở ngoài đó, ăn thịt mà bà đã chiên, uống sữa bò, và ăn thịt bê của nó, và đó là Đức Chúa Trời.

172 Kinh Thánh đã nói là vậy. Áp-ra-ham đã nói đó là, “Ê-lô-him.” Đúng vậy. “Ê-lô-him,” *Đức Chúa Trời*. Ngài đã biến mất ngay trước Áp-ra-ham. Và, “Đức Chúa Trời,” đã gọi Ngài, “Chúa là Đức Chúa Trời, Ê-lô-him, Đấng Đầy Đủ Mọi Sự.”

173 “Ban đầu,” cùng một từ được sử dụng. Bất cứ học giả nào cũng biết điều đó. “Ban đầu *Đức Chúa Trời*,” hãy nhìn xem tiếng Hê-bơ-rơ, “Ê-lô-him.”

174 Hãy xem khi Áp-ra-ham nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, Ê-lô-him,” cùng một Người, cùng một Thân vị, cho thấy rằng Đức

Chúa Trời sẽ bày tỏ chính Ngài trong xác thịt con người, cho Dòng dõi Áp-ra-ham, để xác nhận giao ước, và làm điều giống như Ngài đã làm, (hiểu không?) điều tương tự Ngài đã làm ở đó. Ngài luôn luôn là một tiên tri mà phân biệt những tư tưởng và ý định trong lòng. Bởi vì, bao nhiêu người biết Kinh Thánh đã nói điều đó, “Lời Đức Chúa Trời phân biệt những ý tưởng trong lòng”?

¹⁷⁵ Bây giờ nếu Đức Chúa Trời sẽ lấy ít nhất ba người vào đây, tối nay. Vậy thì đây là một thách thức. Nếu ai đó không nghĩ như vậy, anh em hãy đến làm điều đó. Nếu họ không, thì đừng nói gì về nó. Thấy không? Bây giờ, để ý, lấy ít nhất ba người, (ba là một sự xác nhận), đó là những người lạ hoàn toàn, và nếu Đức Thánh Linh...Nếu anh em chỉ tin, đó là tất cả những gì tôi yêu cầu anh em tin, để làm, là tin rằng Kinh Thánh này là Lẽ thật, và chúng ta đang sống trong những ngày sau rốt, và đây là lời hứa cho những ngày sau rốt.

¹⁷⁶ Hãy nhớ, Áp-ra-ham, hay không ai khác, đã nhìn thấy dấu hiệu nào khác cho đến khi Con lời hứa hiện đến. Áp-ra-ham đã thấy tất cả các loại dấu hiệu và các thứ, cho đến lúc đó, nhưng đó là dấu hiệu cuối cùng. Ngài sẽ không bao giờ phá vỡ nó; sự liên tục của Đức Chúa Trời. Dòng dõi Áp-ra-ham, đó là dấu hiệu cuối cùng của họ. Thấy không? Đó là điều cuối cùng. Đức Chúa Trời! Ông biết, ngay lúc đó, đó là Ê-lô-him. Và Chúa Jêsus trở lại ngay và nói nó sẽ xảy ra theo cách đó, và chúng ta ở ngay đây ngày hôm nay về điều đó, cũng giống như vậy.

¹⁷⁷ Hỡi dân sự, đây là Lẽ thật. Tôi biết, “Ngay tại đây trong một nhà kho nhỏ phải không?” bạn đã nói. Ồ, nó luôn luôn là như vậy. Ngài được sinh ra trong máng cỏ. Hầu như không có ai tin Ngài. Nhưng chỉ Dòng dõi đó mà tin, những người được định trước cho Sự sống, là tất cả. “Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến cùng Ta.” Đúng vậy. Không phải lo lắng, điều đó; tên của họ ở đó, họ sẽ thấy nó. Và bằng thế nào? Họ sẽ làm điều đó.

¹⁷⁸ Bây giờ, hãy xem, chỉ là ý tưởng, tôi—tôi có thể cầu nguyện và đặt tay trên anh chị em. Tôi sẽ nói về điều đó, đặc biệt vào chiều Chúa nhật. Nhưng tôi—tôi muốn anh em thấy rằng anh em có thể đặt tay trên Ngài. “Ngài là Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm có thể cảm thương sự yếu đuối của chúng ta.” Anh chị em tin

điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh chị em tin điều đó. Và bây giờ nếu Ngài sẽ làm điều đó...

179 Tôi—tôi biết người nào đó ở đây. Tôi tình cờ nhìn lướt qua, và tôi thấy hai hay ba người bạn của tôi đang ngồi ngay tại đó, đó là một mục sư, một vài người trong số họ ở đó. Và một người cúi đầu, Chúa vừa chữa lành cho con trai nhỏ của ông, khỏi chấn thương não, tuy nhiên, hôm nay, đã gọi điện cho tôi.

180 Và—và một người đàn ông khác ở đó, và đứa con bé bỏng của ông, đêm nọ, họ nghĩ nó đã chết. Và tôi đã ở Beaumont. Và chúng tôi, gọi, đi qua, và ông ấy đặt tay trên tôi, bắt đầu khóc, nói, “Anh Branham, Lời của Chúa ở cùng anh. Cứ cầu xin Ngài.” Vào chính phút đó, đứa bé trở lại với cuộc sống, và bắt đầu sống lại. Có người cha đang ngồi ngay tại đó, một mục sư.

181 Và người đàn ông này, một chiếc xe hơi bị hỏng, và ném anh ta qua cái gì đó hay cái khác, và rơi xuống một cái hố, và làm chấn động bộ não nhỏ bé của nó, và các thứ. Chúa đã chữa lành cho nó, hoàn toàn bình thường. Họ đã tin. Họ hoàn toàn...

182 Bây giờ đừng nói tôi đã làm điều đó. Tôi không có gì để làm với nó. Đức tin của họ nơi Đức Chúa Trời, đó là những gì đã làm. Anh em có đức tin! Tất cả...

183 Chúa Jêsus phán, trong Thánh Mác 11:22, “Bất cứ điều gì! Nếu các người nói với ngọn núi này, ‘Hãy dời đi,’ và đừng nghi ngờ trong lòng, nhưng tin rằng những gì các người đã nói sẽ ứng nghiệm, các người có thể có những gì các người đã nói.” Nhưng nó đấy, đấy. Nó không phải là một hy vọng; đó là một sự “biết điều đó.”

184 Và nếu Ngài có thể chứng minh chính Ngài sống động, Đấng đã thực hiện lời hứa có thể chứng minh chính Ngài sống động, và không có gì khác trên thế giới có thể làm điều đó. Hãy thức tỉnh! Hãy tự lắc mình, thật mạnh, tâm thần của bạn. Thấy không? Không có gì trên đời có thể làm điều đó ngoài Đức Chúa Trời.

185 Bây giờ anh em có thể—anh em có thể coi nó là một điều xấu, nếu anh em muốn. Họ đã cho rằng Ngài là gian ác, vì vậy họ vẫn có thể cho rằng Thánh Linh của Ngài là gian ác. Họ nói, “Nó là

một con quỷ, đang làm điều đó.”Ồ, dĩ nhiên, họ đã nhận phần thưởng đó.

¹⁸⁶ Anh em cứ tin. Bạn không thể chữa lành. Tôi không thể chữa lành. Không có người nào có thể chữa lành. Đức Chúa Trời là đấng chữa lành.

¹⁸⁷ Nhưng nếu anh em có thể thật sự nhận ra rằng chính Đấng mà anh em phục vụ, và phân rẽ chính mình khỏi thế gian để hầu việc, chính Đấng mà anh em yêu mến; chính Đấng sẽ đứng trong sự Phán xét, anh em ở trong sự Phán xét với Ngài, để được phán xét, nếu sự Hiện diện của Ngài có thể đến ngay tại đây và tỏ cho thấy rằng Ngài ở đây!

¹⁸⁸ Bây giờ thân thể xác thịt của Ngài không thể làm điều đó. Khi điều đó đến, thời gian đã qua. “Như tia chớp phát từ phương Đông đến phương Tây, thì sự đến của Con Người cũng sẽ như vậy.” Nhưng, Thánh Linh của Ngài!

¹⁸⁹ Và Hội thánh đã đến, hãy nhìn cách nó đến; qua sự xưng công bình, sự nên thánh, phép báp-têm bằng Đức Thánh Linh; và bây giờ ngay trong thời gian cất lên, để chuẩn bị cho Hội thánh. Thật chính xác theo cách nó đã hứa, đúng như cách mà các Thời đại Hội thánh được vạch ra, và chúng ta đã thấy điều đó, mọi thứ đang tiếp diễn, tiếp diễn.

¹⁹⁰ Ngũ Tuần là tổ chức cuối cùng. Điều đó là theo lời Kinh Thánh. Nó sẽ là tổ chức cuối cùng, bị chối bỏ với những người còn lại của họ, đúng vậy, như một tổ chức. Không có tổ chức nào được Đức Chúa Trời chấp nhận. Đó là một...Đó là những cá nhân, là những người được chấp nhận với Đức Chúa Trời.

¹⁹¹ Bây giờ anh em không thể tin sự Hiện diện của Ngài sao? Bây giờ ở đây, tôi chỉ là anh em của các bạn, và bây giờ đã được sai đến, mà Đức Chúa Trời đã bảo tôi đến làm điều này. Do đó, tôi tin Ngài. Và nếu nó không được chép trong Lời, cho thời đại này, tôi sẽ bỏ đi. Bất cứ điều gì không có trong Lời đó, tôi không tin. Tôi—tôi không chấp nhận nó. Tôi không nói tôi sẽ không tin điều đó, nhưng tôi không chấp nhận nó; Tôi không hiểu điều đó. Nhưng khi nó ở trong Lời này, và một lời hứa cho thời đại này, tôi hiểu điều đó. Còn bạn? Cầu xin Chúa giúp đỡ chúng ta bây giờ. Và anh

em chỉ...Bây giờ anh em vươn tới, bởi đức tin, tin rằng trong...sự hiện diện của chúng ta...Chúng ta ở trong sự Hiện diện của Ngài, đúng hơn là, bây giờ, cũng chính là Chúa Jêsus đã lập lời hứa đó.

¹⁹² Và trong Kinh Thánh ở đây, Phao-lô được hà hơi, ông đã có những sự mặc khải phong phú như vậy cho đến nỗi ông đã bị làm cho căng thẳng, “Và đã có khó khăn trong xác thịt, nhưng ông nhận được sự mặc khải dư dật từ trên cao.” Đấy, ông đã viết Kinh Thánh, ông đã được hà hơi. Ông đã viết những Sách Kinh Thánh. Giống như Môi-se, ông là một nhà tiên tri. Vì vậy ông, Lời đến với ông, và ông đã viết Nó, và được cho phép vào trong Kinh Thánh, những Lời viết thiêng liêng. Bây giờ ông là người mà—mà—mà nói...tin điều này, đã dạy những điều này.

¹⁹³ Bây giờ hãy nhớ rằng Đấng Christ đã sống lại từ kẻ chết và ở giữa chúng ta. Và hãy hiểu điều đó trong tâm trí anh em, Đấng Christ đã sống lại từ kẻ chết và ở giữa chúng ta.

¹⁹⁴ Bây giờ, chúng ta đã thấy tất cả các loại động thái vĩ đại, và la lớn và ngợi khen Đức Chúa Trời; tất cả đều tốt. Chúng ta đã nói tiếng lạ và nói tiên tri, và tất cả. Chúng ta đã thấy tất cả điều đó. Tốt lắm. Điều đó đến ngay với Nó.

¹⁹⁵ Nhưng, hãy nhớ, điều cuối cùng là sự Hiện diện Thiêng liêng của Ngài, Chính Lời. Ngài là Lời. Đầu, Lời, Nó đến với Thân thể. Thấy không? Và rồi Lời đó, trong Hê-bơ-rơ chương 4, đã nói, “Lời của Đức Chúa Trời sắc bén hơn, quyền năng hơn gươm hai lưỡi, và là người phân biệt những ý tưởng và ý định trong lòng.” Bây giờ hãy lấy lời Kinh Thánh đó và chạy lại ngay từ ban đầu của các vị tiên tri, trải xuống ngay qua Chúa Jêsus Christ, và xem thử điều đó có giống như vậy không, cũng giống như vậy, mà Ngài được biết đến như là Đấng Mê-si.

¹⁹⁶ Bây giờ không phải người nào đó ở đây là Đấng Mê-si. Đó là Đức Thánh Linh là Đấng Mê-si. Đấng Christ và Đức Thánh Linh là cùng một, vì vậy Nó ở đây bây giờ chỉ đang làm việc trong xác thịt, chuẩn bị cho Thân thể sẵn sàng cho ân điển cất lên. Hãy tin điều đó, thưa các bạn.

Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, xin để điều đó xảy ra tối nay.

197 Bây giờ trong Danh Chúa Jêsus Christ, tôi nhận mọi linh ở đây dưới sự điều khiển của tôi, vì sự vinh hiển của Đức Chúa Trời. Tôi nói điều đó để anh em hiểu. Đây, anh em đừng...

198 Nếu anh em đang nghi ngờ, anh—anh em, thật không tốt để ở lại quá lâu, bởi vì nhiều người đang ngồi ở đây, không nghi ngờ gì, đôi khi đã thấy những gì xảy ra với những người không tin. Nó sẽ đi từ nơi này đến nơi khác, giống như trong Kinh Thánh.

199 Bao nhiêu người trong số các bạn ở đây đang cầu nguyện, biết rằng tôi là người lạ, không biết gì về các bạn? Hãy giơ tay lên, rằng các bạn đang cầu nguyện, để các bạn biết tôi không biết gì về các bạn.

200 Anh, người đàn ông đó đang ngồi đó với chiếc cà vạt đen, đang nhìn tôi ngay tại đây.

201 Bây giờ hãy xem. Thấy Ánh Sáng đó không? Anh không thể thấy Điều đó sao? Chỉ là một Ánh sáng màu vàng lục, màu hổ phách chiếu xuống đây.

202 Anh tin tôi là đầy tớ của Ngài không, thưa ông? Nếu Đức Chúa Trời có thể bày tỏ cho tôi biết nan đề của anh là gì, anh tin không, anh sẽ tin tôi hết lòng, anh tin đó là Đức Chúa Trời không? Anh sẽ làm điều đó chứ? Anh có tin rằng sự chữa lành của anh sẽ đến không? Anh có thể cầu nguyện không? Không, anh không có nó. Anh không cần nó. Vấn đề của anh là ở trong tai của mình. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên. Nó đã ở trong tai anh; nó không còn bây giờ, nếu anh tin điều đó. Tôi không biết người đàn ông đó, chưa bao giờ nhìn thấy anh ta.

203 Bây giờ ở đây là một người đàn ông đang ngồi ngay bên cạnh bạn. Anh ấy hầu như đang cầu nguyện. Anh ấy đang cầu nguyện cho điều gì đó không ổn với anh ấy. Hãy nhìn tôi, thưa ông. Bạn có thể cầu nguyện không? [Người anh em nói, “Không.”—Bt.] Anh không có. Anh tin tôi là đầy tớ của Đức Chúa Trời chứ? [“Vâng.”] Anh tin những gì tôi đã nói với anh, là Lễ thật không? [“Vâng, thưa ông.”] Anh tin đó là sự Hiện diện của Chúa Jêsus Christ không? [“Vâng, thưa ông.”] Anh tin rằng lưng anh sẽ ổn từ bây giờ chứ? Anh tin chứ? Hãy giơ tay lên. Nếu anh tin! Thấy không?

204 Bây giờ hãy hỏi người đàn ông. Tôi chưa bao giờ gặp anh ấy trong đời. Anh ấy không hề chạm vào tôi. Anh ấy ở cách tôi hai mươi bộ. Anh ấy đã chạm vào cái gì? Điều đó làm ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Anh ấy đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm. Anh ấy đang ngồi ở đó, cầu nguyện để được chữa lành. Đấy, anh đã chạm vào Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm mà có thể cảm thông về sự yếu đuối của chúng ta. Thấy không?

205 Bây giờ, anh nghĩ gì, người thanh niên đang ngồi phía sau đó, một anh chàng trẻ tuổi đang nhìn thẳng vào tôi? Anh có tin Đức Chúa Trời đã chữa lành bệnh thận cho anh không? Anh tin không? Hãy giơ tay lên, nếu anh tin điều đó. Anh cũng muốn dừng thói quen đó, vứt bỏ thuốc lá đi không? Hãy vẫy tay như thế này nếu anh muốn. Rồi đặt nó xuống và quên nó đi. Chúa Jêsus Christ đã chữa lành anh. Nếu anh có thể tin!

206 Ngay đối diện với anh, có một phụ nữ đang ngồi với cặp kính cận. Bà ấy đang bị bệnh thần kinh. Bà có tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành cho bà không, thưa bà? Hãy giơ tay lên nếu bà tin điều đó. Được rồi.

207 Bà sẽ giúp tôi một việc chứ? Có một quý bà đang ngồi ngay bên cạnh bà, đang đau khổ với bệnh phụ nữ, bệnh của quý bà. Đúng vậy, thưa bà. Hãy giơ tay lên, nếu vậy. Sự dẫn lưu. Hãy đặt tay lên bà ấy, để bà ấy sẽ khỏe mạnh, vì bà ấy tin.

208 Đây, rồi ngồi bên cạnh bà, một, hai, Nó ở ngay trên người phụ nữ khác đang ngồi ngay bên cạnh bà. Cô ấy đang bị đau với đôi chân của mình, bệnh ở đôi chân của cô ấy. Cô tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành đôi chân của cô không? Hãy giơ tay lên. Thế đấy. Thấy không?

209 Anh chị em tin Ngài là Đức Chúa Jêsus Christ hôm qua, ngày nay, và cho đến đời đời không hề thay đổi không?

210 Anh tin không, đang ngồi đó? Ngay phía sau người đàn ông này đang ngồi ở phía trước, người phụ nữ ấy đang ngồi ở đây? Chị có tin rằng Đức Chúa Trời...Chị có hai điều nguy hiểm. Một trong số đó là bệnh ung thư; cái khác, đó là bệnh viêm khớp. Chị tin rằng Đức Chúa Trời sẽ chữa lành chị không? Nếu chị tin, hãy giơ tay lên và nói, "Tôi—tôi tin." Được rồi, hãy tin.

Chị tin không? Ngài đang xác nhận giao ước.

211 Đây là một phụ nữ đang ngồi đây đang nhìn tôi, ngay phía sau người đàn ông này. Cô ấy mặc một chiếc váy đỏ trông giống như thế nào đó. Màu đỏ, ở trên đây; một chiếc áo len, có thể là vậy. Cô ấy ở quá xa; nó mờ tối ở ngoài đó. Sau đó, đấy, điều đó làm cho chị quá yếu, toàn bộ sự việc bắt đầu chuyển sang một màu trắng đục khắp căn phòng.

212 Mà, Nó đứng ở đó, ngay trên cô ấy. Thấy Ánh Sáng đó không? Cô ấy đang cầu nguyện về điều gì đó. Nếu Chúa Jêsus Christ sẽ bày tỏ cho tôi những gì chị đang cầu nguyện, chị sẽ tin hết lòng chứ? Chị sẽ tin chứ? Tôi là người lạ đối với chị, và chị là người lạ đối với tôi. Nhưng chị đã tiếp xúc với Thầy Tế Lễ Thượng Phẩm, bởi vì dấu hiệu mà Ngài ban cho tôi ở ngay trên chị, đấy, đấy, dấu hiệu. Tôi biết là vậy.

213 Chị có một vấn đề thần kinh kinh khủng mà chị phải chịu đựng. Và chị cũng bị bấu cổ trên cổ họng, mà chị đang phải chịu đựng. Nếu đúng thế, hãy giơ tay lên.

Chị nói, “Anh có thể thấy điều đó.”

214 Được rồi, chị đến...Chị không phải là người ở đây. Chị đến...Chị không đến từ đất nước này ở đây, nơi này. Chị đến từ Memphis. Đúng vậy.

215 Người phụ nữ ngồi kế bên chị, bà ấy cũng đến từ Memphis. Bà có tin hết lòng không, thưa bà? Bà tin rằng Đức Chúa Trời có thể chữa lành bà không? Bà tin tôi là tiên tri của Ngài, hay là đầy tớ của Ngài không? Điều đó làm cho nhiều người vấp phạm, đấy. Bà tin tôi là đầy tớ của Ngài không? Bà tin rằng đó là Đức Chúa Trời đang nói điều này không? Bà biết tôi sẽ không biết gì về bà. Bà tin đó sẽ là Đức Chúa Trời không? Được rồi. Bà tin hết lòng. Và có, những gì bà đang chịu đựng, bà có một...bà cũng có vấn đề với cổ họng của mình. Và một điều khác, bà đã có một cái bấu, một khối u ở bên hông của bà. Bà tin rằng Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết nó ở phía nào không? Nếu đúng như vậy, hãy giơ tay lên nếu tôi nói sự thật. Nó ở phía bên phải. Thấy không? Thấy không? Bà tin Đức Chúa Trời có thể nói cho tôi biết bà là ai

không? Điều đó sẽ giúp ích cho bà chứ? Bà là Bà Cox. Đúng vậy. Thấy không? Quay trở lại, thấy đó.

²¹⁶ Các bạn có tin không? Tất cả các bạn tin bây giờ không? Đấy, đó là sự xác nhận của giao ước với Dòng dõi Áp-ra-ham, nếu các bạn có thể tin! Thấy không?

²¹⁷ Ở đây, có một phụ nữ nhỏ đang nằm trên cáng. Bà có thể nghe tôi nói không, thưa bà, đang nằm trên cáng đó? Vâng. Tôi không thể chữa lành cho bà. Tôi không biết gì về bà; bà chỉ là một người lạ đối với tôi. Nhưng chị có tin rằng Chúa Jêsus Christ có thể bày tỏ cho tôi biết nan đề của bà là gì không? Điều đó sẽ giúp ích cho bà chứ? Sẽ, nó sẽ giúp chứ? Nếu bà nằm ở đó, bà sẽ chết. Bà chỉ có một cơ hội để sống, đó là tin nhận Đấng Christ. Bà bị ung thư. Đúng thế. Bà tin rằng Đức Chúa Trời sẽ làm cho bà khỏe mạnh bây giờ không? Bà tin chứ? Hãy giơ tay lên nếu bà tin điều đó. Được rồi. Trong tình trạng của mình, điều duy nhất mà bà có thể làm, sẽ là đứng dậy ra khỏi giường đó; và vác lấy đồ bà đang nằm, và về nhà, tuyên bố đức tin của mình nơi Đức Chúa Trời, như Dòng dõi của Áp-ra-ham. Hãy đứng dậy, trong Danh Chúa Jêsus.

Thấy đó, bà ấy đứng dậy, để nhận lấy lời hứa của bà trong Đức Chúa Trời.

²¹⁸ Bao nhiêu người còn lại trong các bạn tin điều đó với cả tấm lòng bây giờ?

²¹⁹ Đứng lên. Các bạn có sức mạnh; Đức Chúa Trời sẽ ban cho các bạn sức mạnh. Hãy đứng dậy, đứng lên. Bà ấy đấy, đứng lên, ra khỏi cáng.

²²⁰ Bây giờ những người còn lại trong anh chị em muốn tiếp nhận Chúa Jêsus Christ, hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Hãy đứng lên trên đôi chân của mình. Hãy đứng lên, ở mọi nơi, tin nhận Chúa Jêsus Christ là đấng chữa lành của anh chị em.

²²¹ Lạy Chúa Jêsus, xin chữa lành mỗi người trong họ. Xin nhận lời, Chúa ôi.

64-0402 Giê-hô-va Di-rê #1
Vườn câu lạc bộ 4-H
Louisville, Mississippi Hoa Kỳ

VIETNAMESE

©2024 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org